

Plán péče o přírodní rezervaci V Podolánkách

na období
2025–2044

JEDNA
PŘÍRODA

Spolufinancováno
Evropskou unií

Plán péče je odborný a koncepční dokument ochrany přírody, který na základě údajů o dosavadním vývoji a současném stavu zvláště chráněného území navrhuje opatření na zachování nebo zlepšení stavu předmětu ochrany ve zvláště chráněném území a na zabezpečení zvláště chráněného území před nepříznivými vlivy okolí v jeho ochranném pásmu. Plán péče slouží jako podklad pro jiné druhy plánovacích dokumentů a pro rozhodování orgánů ochrany přírody. Pro fyzické ani právnické osoby není závazný. Realizaci plánu péče zajišťuje orgán ochrany přírody příslušný ke schválení péče, a to v součinnosti s vlastníky a nájemci dotčených pozemků postupy podle § 68 zákona č. 114/1992 Sb. o ochraně přírody a krajiny, v platném znění.

Obsah

1. Základní údaje o zvláště chráněném území.....	1
1.1 Základní identifikační údaje	1
1.2 Údaje o lokalizaci území v rámci územně správního členění ČR	1
1.3 Vymezení území podle současného stavu katastru nemovitostí	1
1.4 Výměra území a jeho ochranného pásma	2
1.5 Překryv území s jiným typem ochrany	2
1.6 Kategorie IUCN	2
1.7 Předmět ochrany ZCHÚ	2
1.7.1 Předmět ochrany ZCHÚ podle zřizovacího předpisu	2
1.7.2 Předmět ochrany – současný stav	3
1.8 Cíl ochrany	3
2.1 Popis území a charakteristika jeho přírodních poměrů	4
2.1.1 Stručný popis území a jeho přírodních poměrů	4
2.1.2 Přehled zvláště chráněných a významných ohrožených druhů rostlin a živočichů.....	7
2.1.3 Výčet a popis významných přirozených disturbančních činitelů působících v území v minulosti a současnosti.....	10
2.2 Historie využívání území a zásadní pozitivní i negativní vlivy lidské činnosti v minulosti a současnosti	10
2.3 Související plánovací dokumenty, správní akty a opatření obecné povahy	15
2.4 Současný stav zvláště chráněného území a přehled dílčích ploch.....	15
2.4.1 Základní údaje o lesích na lesních pozemcích	15
2.5 Souhrnné zhodnocení stavu předmětů ochrany, výsledků předchozí péče, dosavadních ochranných zásahů do území a závěry pro další postup.....	16
2.6 Stanovení prioritních zájmů ochrany území v případě jejich možné kolize.....	16
3. Plán zásahů a opatření	17
3.1 Výčet, popis a lokalizace navrhovaných zásahů a opatření v ZCHÚ	17
3.1.1 Rámcové zásady péče o ekosystémy a jejich složky nebo zásady jejich jiného využívání.....	17
3.1.2 Podrobný výčet navrhovaných zásahů a činností v území	18
3.2 Zásady hospodářského nebo jiného využívání ochranného pásma včetně návrhu zásahů a přehledu činností.....	19
3.3 Zaměření a vyznačení území v terénu.....	19
3.4 Návrhy potřebných administrativně-správních opatření v území.....	19
3.5 Návrhy na regulaci rekreačního a sportovního využívání území veřejností.....	19
3.6 Návrhy na vzdělávací a osvětové využití území.....	20
3.7 Návrhy na průzkum či výzkum a monitoring předmětu ochrany území	20
4. Závěrečné údaje	21
4.1 Předpokládané orientační náklady hrazené orgánem ochrany přírody podle jednotlivých zásahů (druhů činností).....	21
4.2 Použité podklady a zdroje informací	21
4.3 Seznam používaných zkratk.....	22
4.4. Podklady pro plán péče zpracoval.....	23
5. Přílohy.....	24

1. Základní údaje o zvláště chráněném území

1.1 Základní identifikační údaje

evidenční číslo: 485
kategorie ochrany: přírodní rezervace
název území: V Podolánkách
druh právního předpisu, kterým bylo území vyhlášeno: výnos
orgán, který předpis vydal: Ministerstvo kultury
číslo předpisu: 18.127/55

1.2 Údaje o lokalizaci území v rámci územně správního členění ČR

kraj: Moravskoslezský
okres: Frýdek-Místek
obec s rozšířenou působností: Frýdlant nad Ostravicí
obec s pověřeným obecním úřadem: Frýdlant nad Ostravicí
obec: Čeladná
katastrální území: Čeladná

Příloha:

M1 – Orientační mapa s vyznačením území

1.3 Vymezení území podle současného stavu katastru nemovitostí

Zvláště chráněné území

Katastrální území: Čeladná - 619116

Číslo parcely podle KN	Číslo parcely podle PK nebo jiných evidencí	Druh pozemku podle KN	Způsob využití pozemku podle KN	Výměra parcely celková podle KN(m ²)	Výměra parcely v ZCHÚ (m ²)*
2687/73		lesní pozemek		329 233	314 806
Celkem					314 806

Poznámka (*) :Výměra parcel v ZCHÚ i OP byla zjištěna pomocí GIS a může se tak lišit od jiných evidencí.

Ochranné pásmo:

Ochranné pásmo není vyhlášené, je jím tedy dle § 37 zákona č. 114/1992 Sb. pás do vzdálenosti 50 m od hranice ZCHÚ.

Příloha:

M2 – Katastrální mapa se zákresem ZCHÚ a jeho ochranného pásma

1.4 Výměra území a jeho ochranného pásma

Druh pozemku	ZCHÚ plocha v ha	Vyhlášené OP plocha v ha	Způsob využití pozemku	ZCHÚ plocha v ha
lesní pozemky	31,4806	—	zamokřená plocha rybník nebo nádrž vodní tok	
vodní plochy	—	—		
trvalé travní porosty	—	—		
orná půda	—	—		
ostatní zemědělské pozemky	—	—	neplodná půda ostatní způsoby využití	
ostatní plochy	—	—		
zastavěné plochy a nádvoří	—	—		
plocha celkem	31,4806	0		

1.5 Překryv území s jiným typem ochrany

národní park:
chráněná krajinná oblast (včetně zóny):
překryv s jiným typem ochrany:
mezinárodní statut ochrany:

ne
Beskydy (1., 3. zóna)
CHOPAV Beskydy
-

Natura 2000
ptačí oblast:
evropsky významná lokalita:

PO Beskydy (CZ0811022)
EVL Beskydy (CZ0724089)

1.6 Kategorie IUCN

IV. – území pro péči o stanoviště/druhy

1.7 Předmět ochrany ZCHÚ

1.7.1 Předmět ochrany ZCHÚ podle zřizovacího předpisu

Smrkový porost na rašeliništi s výskytem vrby slezské.

1.7.2 Předmět ochrany – současný stav

A. ekosystémy

ekosystém	podíl plochy ve ZCHÚ (%)	popis ekosystému*	kód předmětu ochrany**
L9.2B Podmáčené rašelinné smrčiny	98	Jádro PR je typickou ukázkou podmáčených smrčín (poměrně zachovalý lesní komplex asociace <i>Mastigobryo-Piceetum</i>). K rašelinění dochází jen lokálně, chybí diagnostické bylinné druhy typické pro podmáčené rašelinné lesy, např. suchopýr pochvatý (<i>Eriophorum vaginatum</i>), klikva bahenní (<i>Oxycoccus palustris</i>). Porost je ovlivněn starým odvodněním. V letech 2012 a 2013 došlo k částečné obnově vodního režimu v centrální části rezervace, kde bylo vybudováno celkem 159 dřevěných přehrázek na historických odvodňovacích příkopech. Lokalita přesto čelí postupnému vysušování, které urychlují probíhající klimatické změny a významně také lesní těžba v okolí rezervace (zejména po větrném polomu).	a, b (9410)

*kód předmětu ochrany:

a = předmět ochrany spadá pod definici předmětu ochrany dle zřizovacího předpisu ZCHÚ

b = předmět ochrany překrývající se EVL/PO (v závorce je uveden kód stanoviště dle vyhl. č. 166/2005 Sb., hvězdičkou

(*) jsou označena prioritní stanoviště a druhy)

1.8 Cíl ochrany

A. ekosystémy

Ekosystém	cíl ochrany	indikátory cílového stavu
L9.2B Podmáčené rašelinné smrčiny	Ekosystém ponechaný samovolnému vývoji.	• rozloha ekosystému ponechaného samovolnému vývoji (31,48 ha)

2. Rozbor stavu zvláště chráněného území s ohledem na předmět ochrany

2.1 Popis území a charakteristika jeho přírodních poměrů

2.1.1 Stručný popis území a jeho přírodních poměrů

Základní charakteristika území

Přírodní rezervaci V Podolánkách tvoří podmáčená až rašelinná smrčina v inverzní poloze v údolí Čeladenky. Leží v nadmořské výšce 630 až 700 m, asi 9 km jižně od obce Čeladná v Radhošťské hornatině. Hranice je vedena po zpevněných lesních cestách.

Geologie a geomorfologie

Geologicky náleží území PR k centrální oblasti vývoje vlastních godulských vrstev slezské jednotky vnějšího flyšového pásma. Celá plocha chráněného území je překryta kdysi odvodňovanou, silně podmáčenou mohutnou vrstvou čtvrtohorních svahových hlín. V horní části převládají hluboké hnědé lesní půdy, na většině plochy pak podmáčené pseudogleje až rašelinné gleje. Radhošťský hřbet je členitá hornatina složená ze souvrství pískovců a různě vyvinutých vložek jílovců.

Vlastní skupinu Smrku budují několikakilometrové polohy godulského souvrství (senon-turon) mírně ukloněné k jihu a jihovýchodu pod úhly nepřekračujícími 25°. Ve vrcholové partii byly naměřeny hodnoty pouze kolem 10–15°. Největší zastoupení má střední oddíl godulských vrstev, který tvoří hrubě rytmický flyš s mocnými lavicemi glaukonitických pískovců. Jemně rytmický flyš spodních godulských vrstev má nesouvislé rozšíření.

Geomorfologické zařazení území:

Okrsek: Radhošťský hřbet, Podcelek: Radhošťská hornatina, Soustava: Vnější Západní Karpaty, Celek: Moravskoslezské Beskydy

Hydrologie

Území spadá do hydrogeologického rajónu „3213 Flyš v mezipovodí Odry“. Oblast PR na území LHC Ostravice leží v povodí řeky Odry a v úmoří Baltského moře. Povodí Odry má rozlohu 1 613 km², avšak v Moravskoslezských Beskydech leží jen malá část. Zde se nacházejí prameny a horní toky pravostranných přítoků Odry. Přímě v území PR se žádný vodní tok nenachází. Oblast PR je odvodňována především říčkou Čeladenkou protékající západně od území PR. Čeladenka pramení v nadmořské výšce kolem 850 m na severozápadních svazích hory Trojačka (987 m). První kilometr spadá potůček na jihozápad, pak se obrací a po celý zbytek své cesty zachovává směr k severu. Čeladenka na svém horním toku je horskou bystřinou, která vytváří hluboké, 8 km dlouhé údolí mezi masívy Kněhyně na západě a Smrku na východě; na tomto úseku klesá o 350 výškových metrů. S již značně zmírněným spádem vystupuje potok u Hamrů z úzkého údolí do široké podhorské kotliny, protéká po celé délce obce Čeladná a poblíž železniční zastávky Nová Dědina na počátku Frýdlantu nad Ostravicí vyúsťuje zleva do řeky Ostravice, která pak vody Čeladenky odnáší dál do Odry. Z hlediska podzemních vod je pro rezervaci charakteristické sezónní zásobování s maximem v květnu až červnu a minimem v září až listopadu na západě a prosinci až únoru ve východní části. Přestože oblast je dosti až velmi vodná, je vzhledem ke geologickému složení retenční schopnost velmi malá a velmi vysoký koeficient odtoku dosahuje až 50 %.

Hydrologické členění:

Povodí I. řádu: 2-00-00 povodí Odry (úmoří Baltského moře)

Povodí II. řádu: 2-03 Ostravice a Olše

Povodí III. řádu: 2-03-01 Ostravice

Povodí IV. řádu: 2-03-01-200 Čeladenka po Magurku

2-03-01-220 Čeladenka od Magurky

Botanická charakteristika

Botanický inventarizační průzkum (Lustyk, 2023) zaznamenal celkem 191 taxonů vyšších rostlin. Z předchozích průzkumů bylo potvrzeno 169 taxonů vyšších rostlin, výskyt 62 taxonů se nepodařilo ověřit, nově bylo nalezeno 22 taxonů. 15 aktuálně v území přítomných taxonů náleží mezi druhy Červeného seznamu (ale z toho pouze 1 ohrožený), z čehož zároveň 8 je chráněno (7 v kategorii ohrožený, 1 v kategorii silně ohrožený – rosnatka okrouhlolistá (*Drosera rotundifolia*)).

Na převážné většině území se nacházejí smrkové porosty polopřirozeného charakteru. V původní dřevinné skladbě, která však byla následně pozměněna, byly více zastoupeny i jedle bělokorá (*Abies alba*) a na méně podmáčených místech i buk lesní (*Fagus sylvatica*). Dnes se zde tyto dřeviny vyskytují jen v naprostém minimu (zmlazují jen lokálně) a ve stromovém patru zcela dominuje smrk (*Picea abies*). Naprostou většinu porostů představují podmáčené smrčiny svazu *Piceion abietis* (biotop L9.2B Podmáčené rašelinné smrčiny). Jejich podstatnou část lze zařadit k as. *Soldanello montanae-Piceetum abietis* (vlhké rohozčové smrčiny). V jejich podrostu dominuje borůvka (*Vaccinium myrtillus*), subdominantu místy představuje třtina chloupkatá *Calamagrostis villosa*. Ostatní druhy, např. paprtačka samičí (*Athyrium filix-femina*), metlička křivolaká (*Avenella flexuosa*), žebrovice různolistá (*Blechnum spicant*), třtina rákosovitá (*Calamagrostis arundinacea*), kaprad' rozložená (*Dryopteris dilatata*), pstroček dvoulistý (*Maianthemum bifolium*), šťavel kyselý (*Oxalis acetosella*), sedmikvítek evropský (*Trientalis europaea*) jsou zastoupeny jen v menší míře nebo vzácně jako například hořec tolitovitý (*Gentiana asclepiadea*), plavuň pučivá (*Lycopodium annotinum*) nebo kýchavice bílá Lobelova (*Veratrum album* subsp. *lobelianum*). Jen lokálně se v okrajových částech vyskytují porosty as. *Equiseto sylvatici-Piceetum abietis* (vlhké přesličkové smrčiny) s dominantními třtinou chloupkatou (*Calamagrostis villosa*) a přesličkou lesní (*Equisetum sylvaticum*) v bylinném patru. V obou typech těchto podmáčených smrčin je na řadě míst dosti bohatě vyvinuto mechové patro.

Nelesní vegetace je v území zastoupena jen na malých plochách. Jedná se o přechodová rašeliniště svazu *Sphagno-Caricion canescentis* (as. *Carici echinatae-Sphagnetum*, přechodová rašeliniště s nízkými ostřicemi, biotop R2.3). Bylinné patro je řídké a uplatňují se v něm především ostřice *Carex canescens*, *C. echinata*, *C. nigra*, dále suchopýr úzkolistý (*Eriophorum angustifolium*), sítina rozkladitá (*Juncus effusus*), smilka tuhá (*Nardus stricta*), mochna nátržník (*Potentilla erecta*), sedmikvítek evropský (*Trientalis europaea*), brusnice borůvka (*Vaccinium myrtillus*) a brusnice brusinka (*Vaccinium vitis-idaea*), místy také bezkolenec modrý (*Molinia caerulea* agg.).

Vysokou pokryvnost má mechové patro, ve kterém dominují zejména rašeliníky, nápadný je zejména červeně zbarvený druh rašeliník prostřední (*Sphagnum magellanicum*). **Především malé přechodové rašeliniště na jižním okraji lokality (DP 1) je floristicky velmi zajímavé.** Hostí řadu regionálně významných druhů jako jsou rosnatka okrouhlolistá (*Drosera rotundifolia*), suchopýr pochvatý (*Eriophorum vaginatum*), plavuň pučivá (*Lycopodium annotinum*), klikva bahenní (*Vaccinium oxycoccos*) a vlochyně bahenní (*Vaccinium uliginosum*).

Vzhledem k floristicky značně monotónní vegetaci i jejímu druhovému složení v centrální části lokality (DP 3) jsou floristicky poměrně pestré lesní okraje a příkopy lesních cest, které lokalitu lemují (DP 4). Místy se jedná o světlejší stanoviště, na kterých se vyskytují i některé nelesní druhy. Ze zajímavějších druhů lze zmínit např. také bodlák lopuchovitý (*Carduus personata*), náprstník velkokvětý (*Digitalis grandiflora*), kamzičník rakouský (*Doronicum austriacum*), kruštík širolistý pravý (*Epipactis helleborine*), hořec tolitovitý (*Gentiana asclepiadea*), bika žlutavá (*Luzula luzulina*), lipnice namodralá (*Poa humilis*) a rozrazil horský (*Veronica montana*).

Inventarizační průzkum mechorostů (Plášek, 2020) prokázal přítomnost 86 taxonů mechorostů, z toho 24 játrovek a 62 taxonů mechů. V Červeném seznamu jsou zahrnuty 3 z nich, maximálně však v kategorii druhu blízkého ohrožení. Jde o játrovky, všechny se zde vyskytující vzácně, v rámci Beskyd však vzácné nejsou: na stojatou vodu vázaný druh křehutka bledá (*Chiloscyphus pallescens*), a 2 druhy výskytem vázané na tlející dřevo trsenka kopinatá (*Liochlaena lanceolata*) a stěkovec široký (*Riccardia latifrons*). Mezi terestrickými druhy tvoří zásadní podíl rašeliníky (*Sphagnum*), dostatečné množství tlejícího dřeva (nejvíce smrkového) na celém území vytváří vhodné podmínky

pro úspěšný rozvoj epixylických druhů mechorostů. Území tvoří 2 zásadně odlišné plochy, z bryologického pohledu chudší, ale plošně výrazně převažující zapojené lesní porosty podmáčených smrčín, a pak vzhledem k ploše druhově velmi bohaté bezlesí v jižní části (ve dvou plochách).

Regionálně fytogeografické zařazení území (Slavík 1988):

Oblast: Oreophyticum, Kod: O,

Obvod: Oreophyticum carpaticum, Kod: Karp_O,

Okres: Radhošťské Beskydy, Kod: 99a,

Potenciální přirozená vegetace (Neuhäuslová 1998):

podmáčená rohozcová smrčina (*Mastigobryo-Piceetum*), místy v komplexu s rašelinnou smrčinou (*Sphagno-Piceetum*)

Zoologická charakteristika

Zoologické inventarizační průzkumy pro biodiverzitu území vyzdvihují význam tlejícího smrkového dřeva a lokalit s málo narušeným vodním režimem.

Průzkum vodních bezobratlých (Hykel, 2022) zjistil v tůních meliorací dominanci potápníků rodu *Agabus*. Drobné a mělké mokřiny, často v podobě pouze zvlhlé lesní padanky, osídlují hojně vodomilové *Anacaena globulus* či potápníci rodu *Hydroporus*. Vlhké mechy v okolí mokřin jsou využívány drabčikem *Lesteva longolytrata*. Z vázek bylo přímo pozorováno pouze šídlo modré (*Aeshna cyanea*), velmi pravděpodobný je také výskyt páskovce dvouzubého (*Cordulegaster bidentata*). V území nebyl potvrzen výskyt žádného druhu přímo vázaného na rašeliniště, což je zřejmě dáno izolovaností lokality, ale i poměrně malou výměrou rašelinných vodních ploch, obvykle ukrytých v zapojeném porostu.

Při inventarizačním průzkumu saproxylického hmyzu a epigeických predátorů (Konvička, 2022) bylo zaznamenáno 109 druhů brouků (zejména saproxylické druhy a střevlíkovití, doplňkově i ostatní). Z toho byly 2 druhy zvláště chráněné a 13 druhů je zařazeno do Červeného seznamu. Z hlediska saproxylických brouků se jedná o významnou a zajímavou lokalitu s velkým potenciálem. I přes velká očekávání, vzhledem k velmi atypickému biotopu v Beskydech, zde nebyl nalezen žádný druh, který by byl mimořádně zajímavý a unikátní v rámci Beskyd. (Při děletrvajícím a intenzivnějším průzkumu lze očekávat nálezy řady dalších významných taxonů.)

Mezi chráněné náleží 2 druhy. Kriticky ohrožený roháček jedlový (*Ceruchus chrysomelinus*), vzácný a lokální druh pralesních horských a podhorských lokalit, na území jde o vzácný druh, ale s velmi dobrými vyhlídkami. Ohrožený střevlík polní (*Carabus arcensis*) tu má populaci poměrně početnou a vhodné podmínky k dlouhodobé existenci. V rámci Červeného seznamu jde o 3 kriticky ohrožené druhy: kovaříci *Ampedus auripes* a *A. melanurus* s vývojem larev v mrtvém dřevě jehličnatých stromů s červenou hnilobou, jejichž populaci zde nelze odhadnout, ale pravděpodobně tu nacházejí dobré podmínky, a kornatec velký (*Peltis grossa*), vzácný a lokální horský druh, který se vyvíjí ve dřevě stojících mrtvých stromů ve vrcholových partiích v rozpadající se horské smrčíně, s početnou místní populací.

Starší orientační lepidopterologický průzkum (Kuras, 2003) identifikoval 241 druhů motýlů v rámci 31 čeledí. Společenstvo motýlů lze charakterizovat prostřednictvím tzv. deštníkových druhů (v textu níže uvedené druhy motýlů), které svou přítomností indikují kvalitu stanovišť a svými ekologickými nároky zaštiťují ekologické nároky celé řady dalších druhů daného společenstva. Mezi indikátory kvality společenstva horských smrčín patří hrotnokřídlec kapradinový (*Korscheltellus fusconebulosa*). Bourovec měsíčitý (*Cosmotriche lobulina*) je vzácný a v Beskydech se vyskytuje jednotlivě ve vyšších nadmořských výškách, nebo v chladných inverzních údolích, jakými jsou Podolánky. Optimální podmínky v podmáčených smrčinách nalézá zelenopláštník borůvkový (*Jodis putata*). Na květnatých lesních okrajích byl pozorován ohniváček celíkový (*Lycaena virgaureae*) další z ohniváčků (*Lycaena alciphron*) byl na lokalitě pozorován začátkem 90. let a na jeho ústupu se podepsal zánik původního extenzivního hospodářství. Z několika druhů píďalek (p. vlochyňová, p. síťkovaná, p. kohoutková, p. hořcová) je velmi vzácná, lokálně se vyskytující píďalka prameništění

(*Lampropteryx otregiata*) známá pouze z Beskyd a Podýjí, jakožto typický druh podmáčených smrčín a okrajů rašelinišť.

Starší ornitologický průzkum (Křenek, 2003) ukázal, že s výjimkou několika vzácnějších druhů je druhové složení ornitocenózy podobné tomu, které se nachází v kulturních smrčínách – diverzita avifauny je tedy poměrně nízká. Vzhledem k velkému turistickému ruchu v těsné blízkosti rezervace je výskyt kurovitých ptáků (tetřev hlušec, jeřábek lesní) či sov (puštík bělavý, sýc rousný) nepravděpodobný, i když v minulosti zde zaznamenáni byli (Bartošová, 1982). Nejběžnějším druhem, z hojněji zastoupené skupiny pěvců, je pěnkava obecná (*Fringilla coelebs*). Z horských druhů zde hnízdí kos horský (*Turdus torquatus*), pro něhož jsou z hlediska potravní nabídky důležité louky, nacházející se v blízkosti rezervace. V rezervaci hnízdí také strakapoud velký (*Dendrocopos major*). Datel černý (*Dryocopus martius*) zde zalétá spíše za potravou, naproti tomu čáp černý (*Ciconia nigra*) v území v posledních letech pravidelně hnízdí. V souvislosti s přibývajícím množstvím odumřelého smrkového dříví a vyšší denzitou kůrovcovitých brouků se na lokalitě v posledních letech často vyskytuje také silně ohrožený datlík tříprstý (*Picoides tridactylus*).

Mykologická charakteristika

V letech 2018–2020 bylo v území inventarizačním průzkumem (Kocián 2020) zaznamenáno celkem 125 druhů hub, z toho 8 patří do některé z kategorií Červeného seznamu. Území hraje v rámci CHKO Beskydy klíčovou roli v ochraně hub charakteristických pro podmáčené smrčiny. Lokalita je bohatá především na druhy tvořící mykorhizu se smrky. Z celkem jedenácti zaznamenaných druhů ryzců je jich na tuto dřevinu vázáno devět. Početné je zastoupení holubinek (*Russula*) i muchomůrek (*Amanita*), charakteristickým druhem zdejších podmáčených smrčín s podrostem rašeliniště je slizivka dlouhotravná (*Hebeloma incarnatum*). Území je nadměrně bohaté na determinace velmi obtížný rod pavučinec (*Cortinarius*). Vedle běžných druhů jsou zde zastoupeny ty, které vyhledávají podmáčené smrčiny s rašeliničovým podrostem: pavučinec pelargoniový (*C. flexipes* var. *flexipes*), p. Batailleův (*C. bataillei*) či p. krvavý (*C. sanguineus*). Vyskytují se i druhy Červeného seznamu: pavučinec blankytný (*C. evernius*), p. datlový (*C. scaurus*) a p. výjimečný (*C. rubellus*). Díky bohaté zásobě odumřelého smrkového dřeva zde roste i celá řada smrkových saprotrofních lignikolních druhů. Kromě mnoha běžnějších druhů je přítomná např. hlíva ušatá (*Pleurocybella porrigens*), ohňovec izabelový (*Phellinus viticola*) či šafránka ozdobná (*Tricholomopsis decora*), nejzajímavějším zástupcem je druh blízký ohrožení a preferující přirozené lesy – oranžovec vláknitý (*Pycnoporellus fulgens*).

2.1.2 Přehled zvláště chráněných a významných ohrožených druhů rostlin, hub a živočichů

Druh	kategorie podle vyhlášky č. 395/1992 Sb.	stupeň ohrožení *	popis biotopu druhu v ZCHÚ a aktuální početnost nebo vitalita populace, další poznámky
HOUBY			
lošák jelení (<i>Sarcodon imbricatus</i>)		NT	mykorhizní symbiont vázaný na smrk; v PR v rozvolněném porostu se zastoupením smrku a druhově pestrou příměsí vtroušených dřevin
muchomůrka šedoblanitá (<i>Amanita submembranacea</i>)		DD	mykorhizní symbiont rostoucí na kyselých půdách v jehličnatých a smíšených lesích od pahorkatiny do hor; v PR v kulturní smrčině, sušší stanoviště
oranžovec vláknitý (<i>Pycnoporellus fulgens</i>)		NT	saprotrof rostoucí na mrtvém dřevě jehličnanů, hlavně jedle a smrku, méně často listnáčů (buk), preferuje přirozené lesy; v PR zejména v podmáčené smrčině s výrazně vyvinutým mechovým patrem, ale také v kulturní smrčině
pavučinec blankytný (<i>Cortinarius evernius</i>)		VU	mykorhizní symbiont rostoucí ve starých jehličnatých a smíšených lesích v podhůří a v horách; v PR v podmáčené smrčině i v kulturní smrčině

pavučinec datlový (<i>Cortinarius scaurus</i>)		VU	mykorhizní symbiont rostoucí pod smrkem v podmáčených smrčínách na živinami chudých, kyselých půdách od pahorkatiny do hor, především v blízkosti rašelinišť; v PR v podmáčené smrčině s výrazně vyvinutým mechovým patrem a se zastoupením rašelinných porostů
pavučinec výjimečný (<i>Cortinarius rubellus</i>)		VU	mykorhizní symbiont smrku a borovic rostoucí v horských jehličnatých lesích, na živinami chudých, kyselých půdách, zejména v podmáčených smrčínách a lemech rašelinišť; v PR v podmáčené smrčině s výrazně vyvinutým mechovým patrem a se zastoupením rašelinných porostů, ale také v kulturní smrčině
vláknice zardělá (<i>Inocybe whitei</i>)		EN	mykorhizní symbiont rostoucí většinou na vlhkých stanovištích v jehličnatých, vzácněji v listnatých lesích; v PR ve fragmentu podmáčené smrčiny přecházející do sušší smrčiny
závojenka lesklá (<i>Entoloma nitidum</i>)		NT	saprotrof rostoucí ve vlhkých smíšených, ale hlavně jehličnatých lesích, zejména v horských smrčínách (podmáčených i klimaxových) na kyselých až rašelinných půdách, obvykle v jehličí nebo mechu; v PR v podmáčené smrčině s výrazně vyvinutým mechovým patrem a se zastoupením rašelinných porostů
MECHOROSTY			
křehutka obecná (<i>Chiloscyphus pallescens</i>)		LC-att	v PR zaznamenána 1 populace v rašelinném očku v J části, druh je vázán na stojatou vodu v přechodovém rašeliništi
štěkovec široký (<i>Riccardia latifrons</i>)		LR-att	v PR vzácně, na tlejících kmenech smrku, na 2 místech v J části, odhad populace 10 a 15 cm ²
ROSTLINY			
bika žlutavá (<i>Luzula luzulina</i>)		NT	v PR as 10 fertilních jedinců, v lesním porostu podmáčené smrčiny svazu <i>Piceion abietis</i>
hořec tolitovitý (<i>Gentiana asclepiadea</i>)	O		v PR na okraji lesní cesty na J hranici, 55 jedinců a dále na 2 místech (Z. Hlucháň, 2017)
kamzičník rakouský (<i>Doronicum austriacum</i>)	O	LC	v PR 3 sterilní jedinci, v rašelinném očku na J okraji PR v přechodovém rašeliništi svazu <i>Sphagno-Caricion canescentis</i>
klikva bahenní (<i>Vaccinium oxycoccos</i>)	O	LC	v PR hojně na ploše několika m ² , desítky sterilních i fertilních jedinců; rostliny byly na lokalitu vysazeny (Hlisenkovský in Popelářová et al. 2011: 324–325), v rašelinném očku na J okraji PR v přechodovém rašeliništi svazu <i>Sphagno-Caricion canescentis</i>
kýchavice bílá Lobelova (<i>Veratrum album</i> subsp. <i>lobelianum</i>)	O	LC	v PR 30 sterilních jedinců, asi 20 rostlin v rašelinném oku v centrální části v přechodovém rašeliništi svazu <i>Sphagno-Caricion canescentis</i> , zbytek jednotlivě
plavuň pučivá (<i>Lycopodium annotinum</i>)	O	LC	v PR 30 fertilních jedinců, v rašelinném očku na J okraji PR a v rašelinném oku v centrální části v přechodovém rašeliništi svazu <i>Sphagno-Caricion canescentis</i>
rosnatka okrouhlolistá (<i>Drosera rotundifolia</i>)	SO	VU	v PR vzácněvitální populace 250 sterilních a 50 fertilních jedinců na ploše 4×5 m, v rašelinném očku na J okraji PR v přechodovém rašeliništi svazu <i>Sphagno-Caricion canescentis</i>
oměj tuhý moravský (<i>Aconitum firmum</i> subsp. <i>moravicum</i>)	SO	VU	v PR v okolí lesní cesty ve světlínách a v blízkosti potoka, 25–28 rostlin (2017, Z. Hlucháň)
vranec jedlový (<i>Huperzia selago</i>)	O	NT	v PR 3 fertilní jedinci, v lesním porostu podmáčené smrčiny svazu <i>Piceion abietis</i>
vrbovka bahenní (<i>Epilobium palustre</i>)		NT	v PR 10 fertilních jedinců, ojediněle, v rašelinném oku v centrální části v přechodovém rašeliništi svazu <i>Sphagno-Caricion canescentis</i>
HMYZ			

dřevomil <i>Hylis foveicollis</i>		EN	v PR má dobré podmínky k existenci a pravděpodobně silnější populaci; skrytě žijící v mrtvém dřevě listnatých stromů, kde probíhá i vývoj
kornatec velký (<i>Peltis grossa</i>)		CR	v PR populace početná, druh zde nachází velmi dobré podmínky k vývoji; vzácný a lokální horský druh, který se vyvíjí ve dřevě stojících mrtvých jedlích a smrčků
kovařík <i>Ampedus auripes</i>		CR	v PR velikost populace nelze odhadnout, druh zde má pravděpodobně vhodné podmínky; vzácný a lokální horský druh obývajících pralesní lokality s větším množstvím mrtvého jehličnatého dřeva
kovařík <i>Ampedus melanurus</i>		CR	v PR nalezen pouze jednou, velikost populace nelze odvodit, nicméně druh zde nachází vhodné podmínky pro svou existenci; vývoj larev v mrtvém dřevě jehličnatých stromů s červenou hnilobou
lenec <i>Dolotarsus lividus</i>		EN	v PR nachází momentálně poměrně dobré podmínky k vývoji, velikost populace nelze odhadnout, perspektiva druhu je na lokalitě dobrá; druh s bionomickou vazbou na odumřelé jehličnany porostlé houbou <i>Trichaptum</i> sp.
lenec <i>Zilora obscura</i>		EN	v PR nachází momentálně poměrně dobré podmínky k vývoji, velikost populace nelze odhadnout, perspektiva druhu je na lokalitě dobrá; s bionomickou vazbou na odumřelé jehličnany porostlé houbou <i>Trichaptum</i> sp.
lesák <i>Dendrophagus crenatus</i>		EN	v PR velikost populace nelze odhadnout, druh zde nachází vhodné podmínky pro dlouhodobou existenci; vzácný a lokální druh s vazbou na starší horské smrkové porosty, vývoj probíhá pod kůrou mrtvých smrčků
mandelinka <i>Timarcha metallica</i>		EN	v PR nalezen na vegetaci, velikost populace nelze odhadnout, druh zde má pravděpodobně vhodné podmínky; fytofágní horský druh
páskovec dvojjzubý (<i>Cordulegaster bidentata</i>)		NT	v PR se nevyvíjí, ale zalétávají sem imaga z bezprostředního okolí, pro vývoj zde chybí vhodný vodní biotop a limituje je i samotná velikost PR; larvy se vyvíjí v lesních prameništích, podmínkou výskytu je jemnozrnný štěrkopísek, imaga létají podél lesních potoků a pramenišť
Kovařík karpatský (<i>Ampedus karpaticus</i>)		EN	
roháček jedlový (<i>Ceruchus chrysomelinus</i>)	KO	EN	v PR vzácný druh, byli nalezeni pouze dva jedinci, nachází zde vhodné podmínky pro dlouhodobou existenci; druh pralesních horských a podhorských lokalit, vývoj probíhá ve dřevě silnějších dimenzí, které je prostoupeno tzv. červenou hnilobou, nejčastěji obsazuje JD, ale využívá i jiné druhy stromů, pokud vytvoří správnou konzistenci hniloby
střevlík hrboletý (<i>Carabus variolosus</i>)	SO	NT	v PR nachází dobré podmínky na nejvíce podmáčených místech zejména v blízkosti revitalizovaných odvodňovacích příkopů, početnost neznámá
střevlík polní (<i>Carabus arcensis</i>)	O		v PR populace poměrně početná, druh zde nachází vhodné podmínky pro svou dlouhodobou existenci
PLAZI			
ještěrka živorodá (<i>Zootoca vivipara</i>)	SO	NT	vlhčí lesní biotopy na horách; nahodilá pozorování (Z. Hlucháň, 2017)
PTÁCI			
datlík tříprstý (<i>Picoides tridactylus</i>)	SO	EN	náhodná pozorování (T. Myslikovjan, 2012)
kos horský (<i>Turdus torquatus</i>)	SO	EN	náhodná pozorování (K. Ševčíková, D. Křenek, 2014)
lejsek šedý (<i>Muscicapa striata</i>)	O		náhodná pozorování (D. Křenek, 2011)

čáp černý (<i>Ciconia nigra</i>)	SO	VU	občasné pozorování při letu či pravidelněji při lovu v Čeladence již mimo PR, v minulosti hnízdění
Sluka lesní (<i>Scolopax rusticola</i>)	O	VU	náhodné pozorování
sýc rousný (<i>Aegolius funereus</i>)	SO	VU	náhodná pozorování (Z. Halabica, 2014)
SAVCI			
veverka obecná (<i>Sciurus vulgaris</i>)	O	DD	náhodná pozorování (V. Kalníková, P. Chytil, 2019)

* **dle červených seznamů ČR:** CR – kriticky ohrožený, EN – ohrožený, VU – zranitelný, NT či LR-nt – téměř ohrožený, LC-att – taxon vyžadující pozornost, DD – taxon, o němž jsou nedostatečné údaje, LC – málo dotčený,; podle Grulich & Chobot (2017), Kučera et al. (2012), Holec & Beran (2006), Hejda et al. (2017), Farkač et al. (2005; jen pro skupiny neuvedené v novější edici), Chobot & Němec (2017).

2.1.3 Výčet a popis významných přirozených disturbančních činitelů působících v území v minulosti a současnosti

a) abiotické disturbanční činitele

S ohledem na situování ZCHÚ ve vyšších horských polohách se zde projevují větrné polomy a také disturbance vyvolané těžkým mokrým sněhem či námrazou. V posledních letech v souvislosti s klimatickou změnou jsou zejména smrky častěji stresované suchými a horkými periodami ve vegetační době. Negativní účinky náhlých vysokých teplot v jarním období jsou nezdědka prohlubovány nedostatkem dostupné vody. Ta již s ohledem na mírný průběh zim převážně není akumulovaná ve vysoké vrstvě postupně odtávajícího sněhu.

b) biotické disturbanční činitele

V lesním porostu PR V Podolánkách zcela dominuje smrk a hrozí tak gradace kůrovce. Z hlediska hub lze takovou situaci hodnotit různě v závislosti na intenzitě napadení. Pokud by se jednalo jen o jednotlivá nebo maloplošná skupinovitá odumření, jedná se o situaci pozitivní – nejen že by vznikl další substrát pro lignikolní druhy, zároveň by došlo k rozrůznění struktury porostu a tím ke zvýšení jeho stability i biotopové nabídky. Plošnější odumření by bylo již negativní zejména pro mykorrhizní druhy. Lignikolní druhy by sice měly o to větší nabídku substrátu, ovšem pokud by odumření vedlo k rozpadu stromového patra a tím ke změně proudění vzduchu i světelných a celkových mikroklimatických podmínek, ani pro ně by se nejednalo o příznivou situaci. Plošnější odumření se tedy jeví jako nežádoucí. Je každopádně potřebné ponechat odumřelé kmeny na lokalitě, a to neodkorněné. Pokud by byla situace nezpochybnitelně kritická a z důvodu ochrany okolních lesů by bylo nezbytné asanovat napadené stromy i v přírodní rezervaci, není možné akceptovat odkornění natož chemickou asanací – v prvním případě se dřevo stává pro většinu druhů neobyvatelné, v druhém by byly do ekosystému vnášeny toxické látky, jejichž používání je jednou z nejzávažnějších, byť nepochopitelně upozadovaných ekologických hrozeb současnosti. Pokud by byly tyto neekologické způsoby asanace jedinými možnými, je menším zlem dřevní hmotu z PR v minimální nezbytné míře odstranit – s ponecháním maximálního možného množství v rezervaci.

2.2 Historie využívání území a zásadní pozitivní i negativní vlivy lidské činnosti v minulosti a současnosti

a) ochrana přírody

Původní maloplošné ZCHÚ bylo vyhlášeno jako Státní přírodní rezervace V Podolánkách Ministerstvem kultury ČSR v roce 1955 pod č. j. 18.127/55. Do doby vyhlášení rezervace byla lokalita pravděpodobně hospodářsky využívána, byť s ohledem na silně podmáčený terén – zejména v centrální části – pouze v omezené míře. Jak vyplývá z historických záznamů v archivu Správy CHKO Beskydy, v roce 1959 se v ochranném pásmu PR V Podolánkách (dnešní dílec 558 B, u

západního okraje ZCHÚ) rozhodovalo o těžbě rašeliny pro potřebu zdravotnických zařízení Okresního ústavu národního zdraví ve Frenštátě p. R. S ohledem na předpokládané vyhlášení CHKO Beskydy a také proto, že v té době byl vydán souhlas s odtěžením ložiska v rezervaci Hutě pod Smrkem (před výstavbou přehrady Šance), nebyla nakonec povolena těžba rašeliny na lokalitě Podolánky.

V těsné návaznosti na současnou PR V Podolánkách je tedy stále potenciálně kvalitní biotop rašelinné smrčiny zahrnutý do 1. zóny Podolánky, který zasluhuje plné ochrany jako jeden společný mokřad, byť od vlastní rezervace oddělený asfaltovou komunikací.

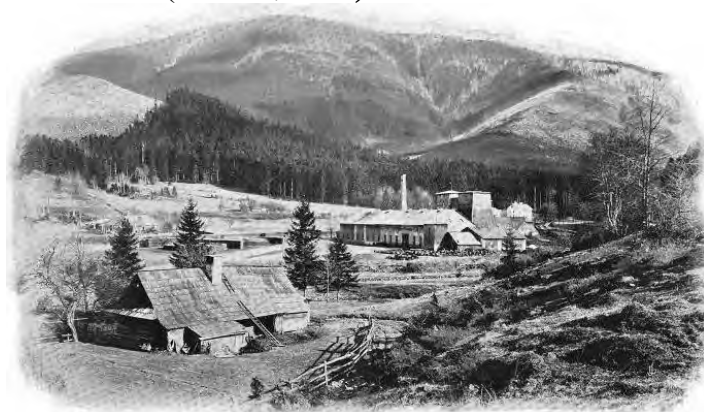
PR tvoří jádrové území 1. zóny CHKO Beskydy (segment Podolanky). Lokalita je zároveň součástí Ptačí oblasti Beskydy a Evropsky významné lokality Beskydy v rámci soustavy evropských chráněných území Natura 2000.

b) lesní hospodářství

S ohledem na silně podmáčený terén lze předpokládat, že centrální a západní část ZCHÚ nebyla lesnickým hospodařením příliš ovlivněna. Na druhou stranu se jedná o dobře dostupnou lokalitu, která vybízela k hospodářskému využití. V archivu Správy CHKO Beskydy o tom chybí údaje. Lze ovšem předpokládat, že důmyslná síť odvodňovacích kanálů ke snížení hladiny spodní vody a umožnění intenzivnějšího lesnického hospodaření, byla založena již před 2. světovou válkou původním majitelem Olomouckým arcibiskupstvím. Území leží v blízkosti sídel a dříve intenzivně zemědělsky využívaných pozemků – enklávy Plucnarka a hlavně Kociánka, která byla se západní částí PR a se severněji položenou Plucnarkou pravděpodobně propojena odlesněným či trvale vypásaným pruhem lesa (viz letecký snímek z roku 1937). Byť byla pastva v lesích arcibiskupskými lesníky silně omezována (rozsah odlesnění byl po staletí na arcibiskupském majetku ve srovnání s Frýdeckým panstvím mnohem nižší), přesto přetrvávala praxe příležitostné pastvy v lesích na Podolánkách – především na úživnějších půdách kolem potoků – ojedinelé až do 80. let 20. století (ústní sdělení Ing. Konvičného).

Z údajů historického průzkumu o hospodaření na dnešním LHC Ostravice se přímo k porostům v oblasti Podolanek konkrétní údaje nevztahují. Z dostupných materiálů lze však zjistit, že do konce 18. století nebyla přirozená skladba lesů v arcibiskupských lesích výrazně měněna. Ačkoli již tehdy byly lesy lokálně velmi přetěžovány, a to především v okolí budovaných skláren. Po vytěžení většiny zásob dříví (hlavně výhřevného buku) se sklárny stěhovaly jinam. O sklárství v oblasti Smrku svědčí například lokální názvy jako Zlaté d'ury, kde se těžil slepenec s vysokým obsahem křemene, nebo nedaleká Skelná (stará) huť na revíru Samčanka.

Až do objevení černého uhlí na Ostravsku bylo zapotřebí velkého množství palivového dříví také pro nedaleké arcibiskupské hutě na výrobu železa na Čeladné (vznikly koncem 17. století jako pobočný závod hutí ve Frýdlantu n.O., provoz byl zastaven až po roce 1920) Nejintenzivněji se dřevo plavilo zřejmě od konce 18. století, kdy získal železářny od arcibiskupství do dlouhodobého pronájmu podnikatel Jan Václav Homoláč. Vodní cesty byly k dopravě dříví ale prokazatelně využívány již v 17. století (Polášek, 2003).

Celkový pohled na arcibiskupské hutě a železářny na Čeladné pod Smrkem kolem roku 1910, vpravo pozůstatky dřevěných vantrků a vodního kola pro pohon tehdy již zrušeného železárenského provozu (rok 1929).

Pro dopravu krátkého palivového dříví pro potřebu hutí byla na vodních tocích po celém církevním majetku vytvořena důmyslná soustava plavebních nádrží – klauz (regionálně používáno v mužském rodě a obvykle jako „klaus“). Tyto nádrže nadlepšovaly stav vody při plavení polen na drobných horských tocích včetně Čeladenky. V povodí Čeladenky byl zřejmě největší a nejvýznamnější skurečenský klaus na potoku Mohyla u enklávy Skurečena pod Martínákem. Tato nádrž měla retenční prostor 6 500 m³ a umožňovala plávku dřevěných polen vodním tokem v délce 3 780 m. Nad vlastním územím rezervace to byly klausy na Daličanském potoku a v Dešťance, pravděpodobně také pod Trojačkou v pramenné oblasti Čeladenky či jinde.

Intenzivní lesnické hospodaření mělo od 19. století velký vliv na úbytek jedle a buku na celém současném LHC Ostravice. Hospodaření tehdy bylo založeno na velkoplošných holosečích s následnou umělou obnovou smrku – zpočátku s jím, později i sadbou. Především v hůře přístupných lokalitách se uplatňovalo i přirozené zmlazení buku (jedle jen nepatrně), které se doplňovalo výsadbami smrku. Do roku 1885 se jednalo o smrk vlastní proveniencí, později až do roku 1937 z oblasti Jeseníků a velmi často také z Alp. Kromě toho se značná část porostů obnovovala přirozeně. Jedle se obnovovala převážně přirozeně. Pro jedli (podobně i pro buk) byl ovšem s ohledem na ekologické vlastnosti – na rozdíl od smrku – velkoplošný holosečný způsob zcela nevhodný. Buk byl navíc běžně ze smrčín vyřezáván; tato praxe ostatně přetrvávala v socialistickém lesním hospodářství na řadě míst až do 70.–80. let 20. století. Výsledkem nastíněného způsobu hospodaření byl pronikavý pokles zastoupení jedle, méně i buku. O jak dramatickou změnu druhové skladby lesů v 19. a 20. století se jednalo, svědčí následující přehled dřevinného složení lesů na nynějším LHC Ostravice (Žaloudík, 1983):

ROK	smrk	jedle	buk	javor	ost. list.	borovice	modřín	Celkem
1840	34	34	32	+	+	+	0	100
1887	66	20	14	+	+	+	+	100
1906	76	13	11	+	+	+	+	100
1937	83	7	10	+	+	+	+	100
1965	79	3	16	1	1	+	+	100
1975	84	2	12	1	1	+	+	100
2004 *	80	2	16	1	1	+	+	100

* údaj vztažený k roku 2004 je převzat z LHP pro LHC Ostravice

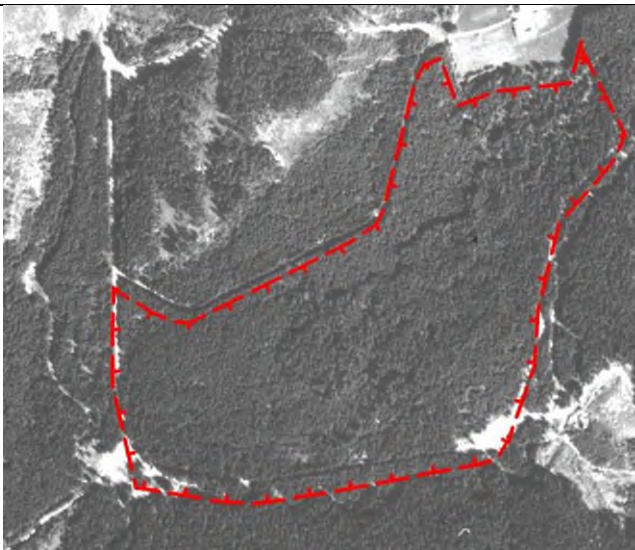
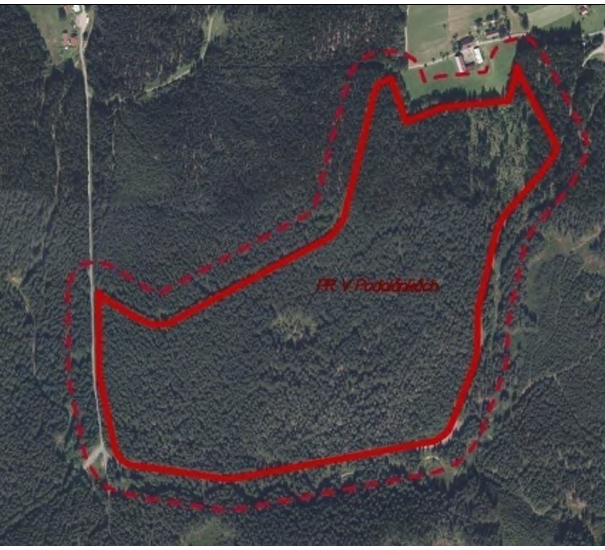
Zásadní změny dřevinné skladby v lesích tedy nastaly až v 19. století s masovým zaváděním smrku. PR V Podolánkách leží v chladné inverzní poloze údolí Čeladenky s lokálním výskytem azonálních smrčín. V rašelinných smrčínách v centrální části ZCHÚ smrk jistě dominoval i před obdobím řízeného lesnického hospodaření. Dokladem o přirozeném rozšíření smrku na území rezervace jsou také nejstarší stromy se znaky původního ekotypu (tlustá borka, úzké koruny se silnými ke kmeni ohnutými větvemi) v nejstarších porostních skupinách – zejména 558 A 17a.

Vedle smrku je velmi pravděpodobné, že na podmačených a oglejených půdách na okraji rašeliniště měla mnohem vyšší zastoupení jedle.

Naproti tomu málo diferencované smrčiny na svazích v severní části rezervace byly jistě založeny na místě původních jedlových bučin.

Jelikož k dispozici není přesnější dokumentace, byla pro přiblížení historického vývoje použita série leteckých snímků z let 1937, 1961, 1979 a 2012. Tyto snímky nebyly transformovány jako ortofota (vyjma roku 2012) – lze je tedy použít pouze jako orientační – nikoliv přesný geografický podklad.

	
Na snímku z roku 1937 je patrné odlesnění JZ části PR, současně je patrné proředění v SV cípu při okraji PR. Podobný charakter má dnešní porostní skupina 558 D 16a/2 po rozsáhlejším větrném polomu v roce 1999. Lze tedy dovozovat, že počátkem 30. let minulého století pravděpodobně došlo v západní části dnešního ZCHÚ k rozsáhlejšímu větrnému polomu. Nemáme dostatek informací o tom, zda tato plocha nebyla v té době částečně odlesněná pro pastvu či spíše sklizeň sena. Pro tuto možnost by hovořila přímá návaznost rašeliniště na zemědělsky využívané pozemky na enklávě Kocianka při západním okraji dnešní rezervace.	V roce 1961 je patrné, že starší smrčiny jsou obklopeny mladšími porosty. V západní části rezervace je již vidět odrůstající mladý smrkový porost. Dalším dostupným podkladem je porostní mapa z roku 1966. Ta v podstatě zachycuje stejný historický stav.

	
Stav z roku 1979 odpovídá současnému, v JV části byly domýceny výstavky patrné ještě na snímcích i mapě z předchozího období.	Na ortofotosnímku z roku 2012 je patrné uvolnění nárostů smrku v SV části skupiny a v S části.

c) myslivost

Vysoké stavy spárkaté zvěře se v minulosti projevovaly zejména selektivním okusem, který byl a stále je limitující pro přirozenou obnovu nedostatečně zastoupených dřevin, tj. především jedle a javoru (v minulosti též buku). Buky poškozované okusem však na rozdíl od jedle byly schopné dlouhodobý okus lépe snášet a přežívat v zakrslých formách.

Stabilita nepůvodních smrčín je nepříznivě ovlivněna hnilobami po starším loupání a ohryzu jelení zvěří. V 90. letech minulého století postupně došlo ke snížení stavů spárkaté zvěře. Počátkem 21. století se v oblasti Smrku včetně Podolánek dalo dokonce hovořit téměř o únosných stavech jelení zvěře. Tehdy totiž začaly odrůstat bez oplocení jedlové podsadby i výsadby na drobných holinách. K tomuto v českých podmínkách ojedinělému stavu velkou měrou přispěla i rychle se zvyšující pestrost dřevinné skladby v obnovovaných porostech. Vedle hojné přirozené obnovy buku a částečně i javoru se začala úživnost prostředí pro zvěř zvyšovat i díky intenzivním výsadbám jedle (probíhají od počátku 90. let).

Území přírodní rezervace je součástí myslivecké honitby Smrk CZ8107202019 v majetku Biskupství ostravsko-opavského. V rámci rezervace není instalováno žádné myslivecké zařízení.

d) rekreace a sport

Přírodní rezervace V Podolánkách je po většině své hranice lemována modrou a žlutou turistickou značkou v podobě zpevněných lesních cest. Nad severním okrajem rezervace leží osada Podolánky, kde se nacházejí rekreační zařízení a horský hotel Srdce Beskyd, které jsou snadno dostupné po místní komunikaci z obce Čeladná.

V minulosti bylo území PR negativně ovlivňováno zejména zakládáním černých skládek odpadu v lesních okrajích a omezeně i nedovoleným tábořením. Lokalita je značně zatížena zvýšeným turistickým ruchem. Velký nápor návštěvníků hor se projevuje zejména v letních a podzimních měsících, kdy rostou houby, v menší míře i borůvky.

Značené stezky v okolí PR V Podolánkách (turistická mapa z portálu Mapy.cz, © SHOCart).

2.3 Související plánovací dokumenty, správní akty a opatření obecné povahy

- Přírodní rezervace je součástí lesního hospodářského celku (LHC) Ostravice, pro který je aktuálně zpracováván nový desetiletý lesní hospodářský plán (LHP) s očekávanou platností od 1. 1. 2025 do 31. 12. 2034.
- Oblastní plán rozvoje lesa s platností do roku 2040, propřírodní lesní oblast 40 – Moravskoslezské Beskydy
- Nařízení vlády č. 318/2013 Sb., o stanovení národního seznamu evropsky významných lokalit v platném znění: Evropsky významná lokalita (EVL) Beskydy.
- Nařízení vlády č. 687/2004 Sb., kterým se vymezuje Ptačí oblast Beskydy.
- Regionální akční plán pro tetřeva hlušce (*Tetrao urogallus*) v Beskydech, 2017.
- CHOPAV Beskydy – nařízení vlády ČSR č. 40/1978 Sb.
- Plán péče pro CHKO Beskydy na období 2019–2028.
- Souhrn doporučených opatření o EVL Beskydy, schválený v roce 2021.
- Územní plán Čeladná.

2.4 Současný stav zvláště chráněného území a přehled dílčích ploch

2.4.1 Základní údaje o lesích na lesních pozemcích

Přírodní lesní oblast	40 – Moravskoslezské Beskydy
Lesní hospodářský celek / zařizovací obvod	714501 – LHC BOO Ostravice
Výměra LHC (zařizovacího obvodu) v ZCHÚ (ha)	31.48
Období platnosti LHP (LHO)	01. 01. 2025 – 31. 12. 2034
Organizace lesního hospodářství	Biskupství ostravsko-opavské, Biskupské lesy, Lesní správa Ostravice

Přehled výměr a zastoupení souborů lesních typů

Soubor lesních typů (SLT)*	Název SLT	Přirozená dřevinná skladba SLT	Výměra (ha)	Podíl (%)
6V	vlhká smrková bučina	BK 3–5, SM 1–3, JD 1–3, KL 1, JS, JLH, OLL, OLS	0.11	0,35
6O	oglejená svěží smrková jedlina	JD 3–5, BK 1–3, SM 1–3, OS	2.11	6,69
6S	svěží smrková bučina	BK 3–5, SM 1–3, JD 1–3, KL	1.07	3,39
6P	oglejená kyselá smrková jedlina	JD 5–7, SM 3–5, BK 1, BR, OS	22.07	70,04
5L	montánní (jasanová) olšina	OL 7–9, JS 1–3, SM, KL, JD, JLH	0.20	0,62
6R	svěží rašelinná smrčina	SM 7–9, OLS 1, OS, OL, JD	0.50	1,58
5S	svěží jedlová bučina	BK 5–7, JD 3–5, JV, LP, modální SM	5.39	17,11
5O	oglejená svěží (buková) jedlina	JD 5–7, BK 1–3, SM, OS, LP	0.07	0,21
Celkem			31.48	100

*) Přirozená skladba stanovena dle OPRL 40 – ÚHÚL Brandýs n. L., pobočka Frýdek-Místek, 2020

**) Výměry SLT jsou získány z digitální vrstvy typologie (OPRL 2020) – http://geoportal1.uhul.cz/wms_oprl/

Přílohy:

T1 – Popis lesních porostů a výčet plánovaných zásahů v nich

M3 – Mapa dílčích ploch a objektů

M4 – Lesnická mapa typologická

M5 – Mapa stupňů přirozenosti lesních porostů

2.5 Souhrnné zhodnocení stavu předmětů ochrany, výsledků předchozí péče, dosavadních ochranných zásahů do území a závěry pro další postup

A. ekosystémy

ekosystém:	L9.2B Podmáčené rašelinné smrčiny	
indikátory cílového stavu	aktuální hodnoty indikátorů a zhodnocení stavu a trendu vývoje ekosystému ve vztahu k provedené péči a působícím vlivům	
rozloha ekosystému ponechaného samovolnému vývoji 31,48 ha	V současnosti je celé území ponecháno samovolnému vývoji, tím je cíl naplněn. Revitalizací nejvýznamnějších odvodňovacích příkopů v rezervaci došlo k částečné obnově vodního režimu. V důsledku lokálních disturbancí (vítr, podkorní hmyz), přibývá tlejícího dřeva v různém stupni rozkladu.	
	stav:	dobrý
	trend vývoje:	zlepšující se

2.6 Stanovení prioritních zájmů ochrany území v případě jejich možné kolize

- Prioritním zájmem na území přírodní rezervace je zachování v Beskydech ojedinělých přírodních společenstev, charakteristických pro přirozené podmáčené smrčiny a přechodová rašeliniště s výskytem typických mokřadních rostlin. Hlavní překážkou zachování cenných mokřadních biotopů bylo donedávna jejich soustavné vysušování sítí odvodňovacích příkopů, což v kombinaci s klimatickými změnami (delší periody sucha) a zvýšenou eutrofizací prostředí vedlo k poklesu hladiny spodní vody a zhoršení existenčních podmínek pro konkurenčně málo zdatné rašelinné druhy rostlin. Tato situace se alespoň částečně zlepšila v nejcennějších partiích rezervace v letech 2012 a 2013 poté, co zde bylo vybudováno celkem 159 dřevěných přehrázek (105 jednoduchých a 54 zdvojených).
- Pro uchování a rozvoj bylinného patra a pro rozvinutí přirozené obnovy porostů je důležitým faktorem vytváření příznivých světelných podmínek, což si vyžádá občasné lokální zásahy do stávajících porostů (na dvou nejvzácnějších rašeliništích) či využití přirozeně vznikajících světlin po lokálních disturbancích v důsledku větru, sněhu či kůrovců.
- Vyskytují se zde druhy motýlů vázaných na rašelinné světliny a také na lesní porost. Druhy rašelinných světlin vyžadují aktivní přístup formou řízené blokované sukcese (děje se pouze na dvou maloplošných nejcennějších plochách a zejména v ochranném pásmu PR), lesní druhy naopak podporuje bezzásahovost s úplným vyloučením lesnického hospodaření. V zájmu saproxylických společenstev bezobratlých je navýšení podílu odumřelého dřeva, tedy rovněž ponechání lesa bez zásahu.

3. Plán zásahů a opatření

3.1 Výčet, popis a lokalizace navrhovaných zásahů a opatření v ZCHÚ

3.1.1 Rámcové zásady péče o ekosystémy a jejich složky nebo zásady jejich jiného využívání

a) péče o lesní ekosystémy na lesních pozemcích

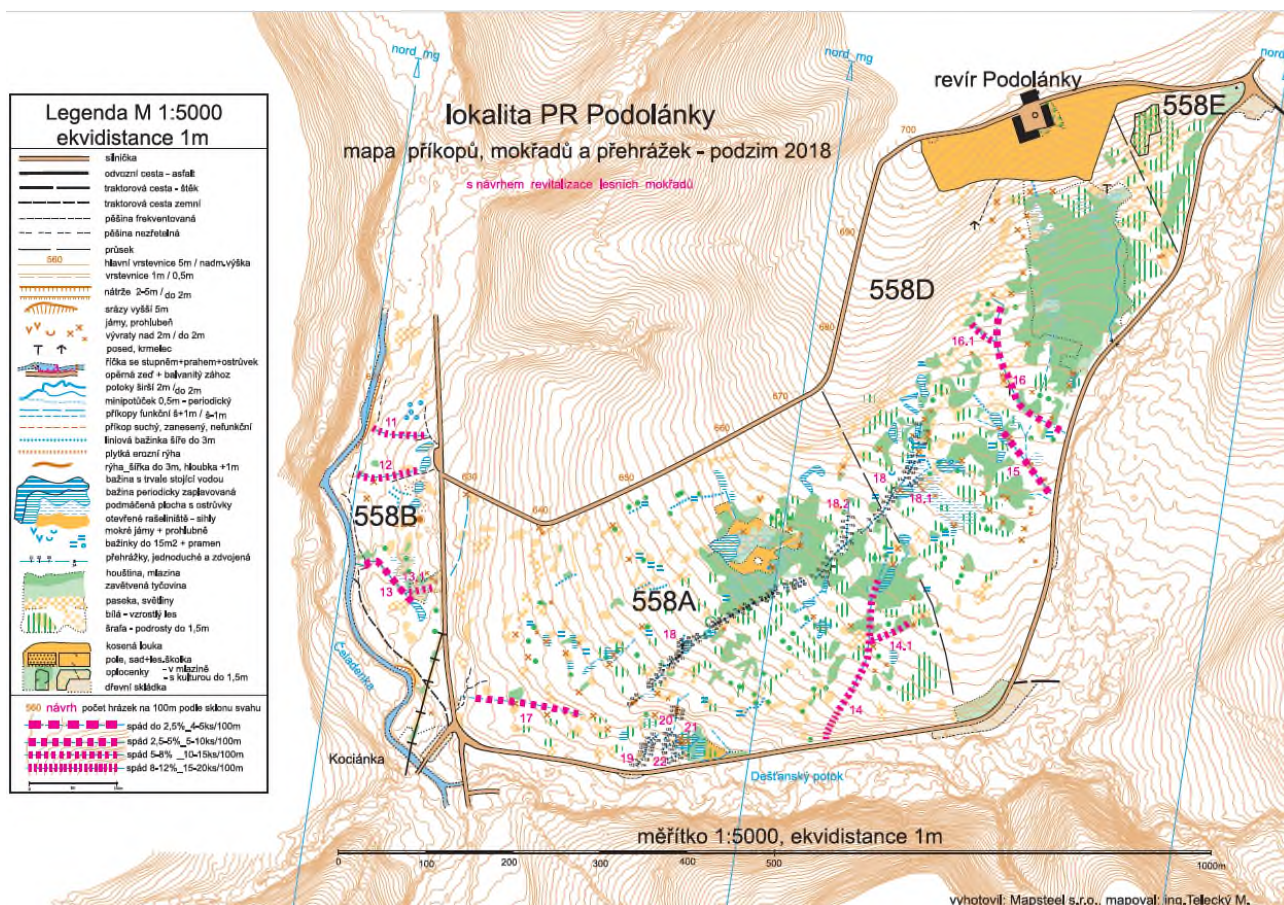
Rámcová směrnice péče o lesní porosty na lesních pozemcích

Číslo směrnice	Kategorie lesa	Soubory les. typů	Cílový předmět ochrany
1	Lesy zvláštního určení – subkategorie 32a	5L, 5S, 5O, 6V, 6O, 6S, 6P, 6R	L9.2B Podmáčené rašelinné smrčiny
Předpokládaná cílová druhová skladba dřevin			
SLT	Druhy dřevin a jejich orientační podíly v cílové druhové skladbě (%)		
5L, 5S, 5O, 6V, 6O, 6S, 6P, 6R	L 9.2B – buk lesní 10 %, jedle bělokorá 40-50 %, smrk ztepilý 50 %, ostatní 0–5 %		
Porostní typ A			
smrkový			
Základní rozhodnutí			
Hospodářský způsob (forma)			
-			
Obmýtí		Obnovní doba	
fyzický věk		nepřetržitá	
Dlouhodobý cíl péče o lesní porosty			
Les ponechaný samovolnému vývoji s dřevinami přirozené dřevinné skladby, s vysokou celkovou stabilitou porostů, a příznivou prostorovou a věkovou strukturou. Dlouhodobě je potřeba zachovat či zlepšovat vodní režim v podmáčených až rašelinných smrčínách.			
Způsob obnovy a obnovní postup			
Ponechat samovolnému vývoji.			
Způsob zalesnění, stanovení druhů a procento melioračních a zpevňujících dřevin při obnově porostu			
-			
Dřeviny uplatňované při zalesnění za použití umělé obnovy (%)			
SLT	druh dřeviny	komentář k způsobu použití dřeviny při umělé obnově	
	Neuvažuje se		
Péče o nálety, nárosty a kultury a výchova porostů,			
V rámci péče o přirozeně obnovené nálety a nárosty je v nezbytných případech přípustná pouze mechanická ochrana proti škodám zvěří (individuální ochrana nebo oplocování souvislejších přirozeně obnovených ploch), případně ochrana před zvěří s pomocí repelentů.			
Opatření ochrany lesa včetně provádění nahodilých těžeb			
Jakákoli opatření mimo zmíněné zásahy eliminující škody zvěří jsou nepřipustná a to včetně nahodilých těžeb a vyklízení tlejícího dříví. Meliorační síť rušit hrázováním, omezit odtok vody.			
Poznámka			
Z hlediska mysliveckého hospodaření není přípustné v PR umísťovat jakákoli příkrmovací myslivecká zařízení, včetně lizů a slanisek.			

Přílohy:

M4 – Lesnická mapa typologická

M5 – Mapa stupňů přirozenosti lesních porostů

Lokalizace odvodňovacích příkopů v PR a 1. zóně Podolánky s vymezením již revitalizovaných či plánovaných.

b) péče o populace a biotopy rostlin a hub

Zejména je třeba realizovat opatření, která budou zabránovat vysoušení lokality. Dřívější odvodňovací kanály byly v rámci revitalizačních opatření na řadě míst přehrazeny dřevěnými přehrádkami, což by mělo vést k většímu zadržování vody a ke zvýšení její spodní hladiny. Bohužel vlivem klimatické změny ani takovéto zásahy nemusí být dostatečně účinné.

c) péče o populace a biotopy živočichů

Snaha o maximální navýšení hladiny spodní vody v PR, veškeré mrtvé dřevo by mělo zůstat v území až do stádia úplného rozpadu (zajištěno samovolným vývojem). V rámci managementu PR je potřeba pokračovat v obnově vodního režimu, což vyžaduje prioritně odstranění starého odvodňovacího systému.

3.1.2 Podrobný výčet navrhovaných zásahů a činností v území

a) lesy na lesních pozemcích

Přílohy:

T1 – Popis lesních porostů a výčet plánovaných zásahů v nich

M3 – Mapa dílčích ploch a objektů

3.2 Zásady hospodářského nebo jiného využívání ochranného pásma včetně návrhu zásahů a přehledu činností

Pro hospodaření v ochranném pásmu je zásadní, udržovat zde stromový zápoj, aby nedocházelo ke změně mikroklimatu rezervace jednak přímým osluněním okrajových částí a pak také vysušováním povrchu půdy i vegetace prouděním silně ohřátého vzduchu na obnažených plochách. V ochranném pásmu (ideálně v širším než zákonem stanoveném 50 m) by se tedy mělo uplatňovat výhradně nepasečné hospodaření, založené na výběru jednotlivých stromů, maximálně jejich skupin.

S ohledem na hlavní předmět ochrany, tj. přítomnost funkční podmáčené smrčiny, by se v ochranném pásmu neměly příliš uplatňovat listnaté dřeviny, protože dospělé stromy mohou dotovat rezervaci diasporami, eventuálně ovlivňovat mechové a bylinné patro opadem listů. Toto se týká zejména blízkosti nejčennější plochy otevřeného rašeliniště při jižní hranici PR. Naopak velmi žádoucí je pokračovat v podpoře jedle ať již ponecháním všech starých stromů do fyzického rozpadu včetně podpory jejich přirozeného zmlazení, nebo vnášením jedle formou podsadeb, vždy s důslednou ochranou proti poškození spárkatou zvěří.

Také při nahodilých těžbách v důsledku disturbancí (viz např. lokální větrný polom v červnu 2025, který zasáhl ochranné pásmo a severní a východní okraj rezervace), je potřeba postupovat s ohledem na co největší zastínění a zdrsnění povrchu (ponechání co největšího množství dřeva k zetlení a všech i poškozených stojících stromů). Pro zvýšení heterogenity prostředí je velmi dobré i v ochranném pásmu ponechávat u vyvrácených smrků delší oddenkové kusy tak, aby se kořenové koláče nepřeklápěly zpět do původní pozice – na místě pak často zůstane obnažená ploška rašeliny či drobná tuňka vhodná pro vzácné mokřadní druhy.

Také v ochranném pásmu by bylo vhodné, provést revitalizaci starého odvodňovacího systému - zejména u západního okraje směrem k Čeladence, kde je potenciál obnovy vodního režimu a procesu rašelinění nejvyšší.

3.3 Zaměření a vyznačení území v terénu

Hranice území jsou přehledně a zřetelně označeny pruhovým značením a tabulemi se státním znakem v souladu s vyhláškou č. 64/2011 Sb., nechybí informační tabule o chráněném území. Průběžně udržovat a doplňovat značení ZCHÚ v terénu tabulemi se státním znakem (náhrada za poškozené cedule), obnovovat pruhové značení (min. 1×/10 let) a udržovat informační tabule v dobrém stavu.

3.4 Návrhy potřebných administrativně-správních opatření v území

a) vyhlášovací dokumentace

Vhodné by bylo přehlásit ZCHÚ dle současné legislativy a stanovit nynější situaci odpovídající bližší ochranné podmínky, přičemž by se rezervace mohla nepatrně rozšířit o úzký pruh podmáčené smrčiny mezi cestou a pravým břehem Čeladenky (současná 1. zóna CHKO Beskydy, segment Podolanky).

b) návrhy potřebných správních rozhodnutí o výjimkách, povoleních nebo souhlasech bez návrhu

c) ostatní bez návrhu

3.5 Návrhy na regulaci rekreačního a sportovního využívání území veřejností

Usměrňování turistických aktivit a regulaci návštěvnosti je potřeba provádět zejména v době hnízdění. Průběžně je také potřeba kontrolovat, zda v blízkosti rezervace nevznikají černé skládky odpadu nebo nedochází k zakládání nedovolených tábořišť (především riziko vzniku požáru). Zvýšenou aktivitu stráže přírody je potřeba vyvíjet také v období okolo podzimního svátku Věch

svatých, kdy hrozí ve zvýšené míře krádeže rašeliníku k vazbám přírodních kytic a věnců – při těchto aktivitách mohou být zásadně narušeny velmi izolované populace nejvzácnějších rašelinných rostlin PR (rosnatka okrouhlolistá, suchopýr pochvatý...).

3.6 Návrhy na vzdělávací a osvětové využití území

Vzhledem k dobré dostupnosti a provedení zajímavých managementových opatření je území možno zařadit mezi exkurzní lokality CHKO Beskydy.

3.7 Návrhy na průzkum či výzkum a monitoring předmětu ochrany území

Vypracovat komplexní studii revitalizace mokřadů v PR V Podolánkách včetně ochranného pásma. Do studie zahrnout vyhodnocení, či spíše zachycení stavu vegetace (včetně bryoflóry) po dílčí revitalizaci (stavbě přehrázek) a vymezení lokalit s nejvyšším potenciálem pro rozvoj ohrožených druhů rašelinišť. Úkolu by se měl ujmout člověk se zkušenostmi s technickým provedením revitalizace rašelinišť v jiných oblastech.

4. Závěrečné údaje

4.1 Předpokládané orientační náklady hrazené orgánem ochrany přírody podle jednotlivých zásahů (druhů činností)

Druh zásahu (činnost)	Odhad množství (např. plochy)	Četnost zásahu za období plánu péče	Orientační náklady za období platnosti plánu péče (Kč)
Údržba a obnova hraničníků	7 ks	1	28 000,-
Obnova pruhového značení	2,8 km	1	10 000,-
Oprava či doplnění dřevěných přehrázek	100 ks	1	500 000,-
N á k l a d y c e l k e m (Kč)			538 000,-

Předpokládané orientační náklady jsou stanoveny pouze s ohledem na § 68 odst. 3 zákona č. 114/1992 Sb. Finančně-právní stránka je vždy řešena až před realizací konkrétních zásahů.

4.2 Použité podklady a zdroje informací

AOPK ČR (2025): Nálezová databáze AOPK ČR. – [on-line databáze; portal.nature.cz, Agentura ochrany přírody a krajiny, Praha]

Bartošová, D. (1982): Zoologický inventarizační průzkum podle metodiky SÚPPOP 1973 (Státní přírodní rezervace V podolánkách). [Depon. in: Správa CHKO Beskydy, Rožnov pod Radhoštěm].

Culek M. (1996): Biogeografické členění ČR, Enigma Praha.

Čech L., Kočí M., Prausová R., Turoňová D. & Popelka O. (2018): Metodiky inventarizačních průzkumů: Floristika a fytocenologie. 1. Floristická inventarizace. – Ms. [Depon. in: Agentura ochrany přírody a krajiny ČR, Praha].

Demek J. & Mackovčín P. [eds.] (2006): Zeměpisný lexikon ČR. Hory a nížiny. – AOPK ČR, Brno, 580 s.

Grulich V. (2017): Červený seznam cévnatých rostlin ČR. – In: Grulich V. & Chobot K. [eds.], Červený seznam ohrožených druhů České republiky, cévnaté rostliny, Příroda 35: 75–132.

Hykel M. (2022): Inventarizační průzkum vážky a vodních bezobratlých v PR V Podolánkách. – Ms., [Depon. in AOPK ČR, RP Moravskoslezské, Správa CHKO Beskydy, Rožnov pod Radhoštěm].

Chytrý M., Kučera T., Kočí M., Grulich V. & Lustyk P. [eds.] (2010): Katalog biotopů České republiky, Ed. 2. – Agentura ochrany přírody a krajiny ČR, Praha.

Jankovský L. (2003): PR Podolánky – mykofloristický průzkum, management lesa ve vztahu k tlejícímu dřevu, [Depon. in: Správa CHKO Beskydy, Rožnov pod Radhoštěm].

Kocián J. (2020): Mykologická inventarizace PR V Podolánkách. – Ms., [Depon. in AOPK ČR, RP Moravskoslezské, Správa CHKO Beskydy, Rožnov pod Radhoštěm], 26 s.

Konvička O. (2022): Inventarizační průzkum saproxylického hmyzu a epigeických predátorů v PR V Podolánkách. – Ms., [Depon. in AOPK ČR, RP Moravskoslezské, Správa CHKO Beskydy, Rožnov pod Radhoštěm].

Křenek, D. (2003): Zhodnocení inventarizačního ornitologického průzkumu v ZCHÚ PR Podolánky. [Depon. in: Správa CHKO Beskydy, Rožnov pod Radhoštěm].

Kuras T. (2003): Inventarizační průzkum motýlů (Lepidoptera) PR V Podolánkách s komentářem k optimálnímu managementu území z pohledu druhové ochrany, [Depon. in: Správa CHKO Beskydy, Rožnov pod Radhoštěm].

- Lustyk P. (2023): Botanický inventarizační průzkum PP V Podolankách – flóra. – Ms., 20 p. + Příl. [Depon. in: Agentura ochrany přírody a krajiny ČR, regionální pracoviště Moravskoslezské, Rožnov pod Radhoštěm].
- Vojkovská R. a kol. (2015): Plán péče o přírodní rezervaci V Podolankách na období 2015–2024. – Ms., 27 p. + Příl. [Depon. in: Agentura ochrany přírody a krajiny ČR, regionální pracoviště Moravskoslezské, Rožnov pod Radhoštěm].
- Neuhäuslová Z. a kol. (1998): Mapa potenciální přirozené vegetace České republiky. - Academia Praha, 341 s.
- Plášek V. (2020): Inventarizační průzkum PR V Podolankách z oboru bryologie (mechorosty). – Ms. [Depon. in: Správa CHKO Beskydy, Rožnov pod Radhoštěm].
- Polášek, J. (2003): Plavení dřeva v oblasti Moravskoslezských a Slezských Beskyd v souvislosti se zaniklou hutní produkcí. Muzeum Beskyd Frýdek – Místek.
- Quitt E. (1971): Klimatické oblasti ČSSR. – Studia Geographica 16: 1–79, GgÚ ČSAV, Brno.
- Weissmannová H. a kol. (2004): Chráněná území ČR. X. Ostravsko – AOPK ČR, Praha, 454 s.

Webové zdroje:

AOPK ČR. Nálezová databáze ochrany přírody. [on-line databáze; portal.nature.cz]. [cit. 2022-08-01]. Dostupné z: <https://portal.nature.cz/nd/>

Geologická mapa 1:25 000. In: Geovědní mapy 1 : 25 000 [online]. Praha: Česká geologická služba [cit. 2022-05-18]. Dostupné z: <https://mapy.geology.cz/geocr25/>

Půdní mapa 1:50 000. In: Geovědní mapy 1 : 50 000 [online]. Praha: Česká geologická služba [cit. 2022-05-18]. Dostupné z: <https://mapy.geology.cz/pudy/>

4.3 Seznam používaných zkratek

AOPK ČR	- Agentura ochrany přírody a krajiny České republiky
EVL	- evropsky významná lokalita
CHKO	- chráněná krajinná oblast
IUCN	- International Union for Conservation of Nature (Mezinárodní svaz ochrany přírody)
JPRL	- jednotka prostorového rozdělení lesa
KN	- katastr nemovitostí
LHC	- lesní hospodářský celek
LHP	- lesní hospodářský plán
LS	- lesní správa
LVS	- lesní vegetační stupeň
MZCHÚ	- maloplošné chráněné území
OOP	- orgán ochrany přírody
OP	- ochranné pásmo
PLO	- přírodní lesní oblast
PO	- ptačí oblast
PR	- přírodní rezervace
RP SCHKO	- regionální pracoviště správy CHKO
SLT	- soubor lesních typů
ZCHÚ	- zvláště chráněné území

4.4. Podklady pro plán péče zpracoval

Agentura ochrany přírody a krajiny ČR, Regionální pracoviště Moravskoslezské

(na zpracování se podíleli: Mgr. Tomáš Myslikovjan, Ing. Jaroslav Müller)

Plán péče není dílem autorským, ale úředním podle § 3 písm. a) zákona č. 121/2000 Sb. (autorský zákon).

5. Přílohy

Tabulky: Příloha T1 – **Popis lesních porostů a výčet plánovaných zásahů v nich**
(Tabulka k bodu 2.4.1 a k bodu 3.1.2).

Mapy: Příloha M1 – **Orientační mapa s vyznačením území**

Příloha M2 – **Katastrální mapa se zákresem ZCHÚ a jeho ochranného pásma**

Příloha M3 – **Mapa dílčích ploch a objektů**

Příloha M4 – **Lesnická mapa typologická**

Příloha M5 – **Mapa stupňů přirozenosti lesních porostů**

Vrstvy: Příloha V1 – **Digitální grafické znázornění průběhu hranic dílčích ploch**

Protokol o způsobu vypořádání připomínek, kterým se zároveň plán péče schvaluje

Tabulka T1 – Popis lesních porostů a výčet doporučených zásahů v nich k bodu 2.4.1 a k bodu 3.1.2

označení JPRL/dílčí plochy	část JPRL/dílčí plochy	výměra (ha)	číslo rámcové směrnice/porostní typ	dřeviny	zastoupení dřevin (%)	stupeň přiroze -nosti	doporučený zásah	naléha vost	Poznámka (další charakteristika, významné druhy atd.)
558 A 101							Bezlesí - v minulých letech proveden výřez SM za účelem vytvoření otevřených rašelinných ploše k podpoře ohrožených druhů rostlin a živočichů		
558 A 102									lesní skládka
Popis porostní skupiny: Věkově i vrůstově diferencovaná, rozvolněná smrková tyčovina s ojedinělou příměsí BK a BR na vodou silně ovlivněném stanovišti. Vznik na ploše po odtěžení SM nahodilou kůrovcovou těžbou. Chladná inverzní poloha, 6. LVS.									
558 A 4/2	2	0,31	1/A	SM	100	4	Ponechat samovolnému vývoji bez úmyslné i nahodilé těžby, přibližování a odvozu dřeva.	-	Samovolný vývoj od roku 2025.
	4			SM	100				
Popis porostní skupiny: Přirozený porost podmáčené až rašelinné smrčiny v chladné inverzní poloze v mrazové kotlině. Provedena revitalizace hrazením starých odvodňovacích příkopů pomocí dřevěných hrázek. V důsledku klimatické změny (častější sucha a naopak přivalové deště, které erodují hrázky) i spadu dusíku i přesto částečně dochází k vysušování lokality a úbytku mokřadních druhů. Bohatě strukturováno (zejména v severozápadní části 2 - 20 m). V horní etáži vitální SM se znaky původního ekotypu s hrubou borkou. Mnoho starých souší, tlejícího dřeva, doupné stromy. Mimořádný význam pro zachování biologické rozmanitosti. Prioritní stanoviště EVL Beskydy a jádrové území PR.									
558 A 17a/7/3	3	3,65	1/A	SM	100	3	Ponechat samovolnému vývoji bez úmyslné i nahodilé těžby, přibližování a odvozu dřeva.	-	Samovolný vývoj od roku 2004.
	7			SM	100				
	17a			SM	100				
Popis porostní skupiny: Přirozený porost podmáčené až rašelinné smrčiny v chladné inverzní poloze v mrazové kotlině. V jihovýchodní části provedena revitalizace hrazením starých odvodňovacích příkopů pomocí dřevěných hrázek. V důsledku klimatické změny (častější sucha a naopak přivalové deště, které erodují hrázky) i spadu dusíku i přesto částečně dochází k vysušování lokality a úbytku mokřadních druhů. Bohatě strukturováno. V horní etáži místy vitální SM se znaky původního ekotypu s hrubou borkou. 6. LVS. Mnoho starých souší, tlejícího dřeva, doupné stromy. Mimořádný význam pro zachování biologické rozmanitosti. Prioritní stanoviště EVL Beskydy a jádrové území PR.									
558 A 17b/10	10	12,61	1/A	SM	100	3	Ponechat samovolnému vývoji bez úmyslné i nahodilé těžby, přibližování a odvozu dřeva.	-	Samovolný vývoj od roku 2004.
	17b			SM	100				
Popis porostní skupiny: Přírodě blízký porost velmi pestré dřevinné skladby, bohaté struktury a nepravidelného zápoje na vodou silně ovlivněném stanovišti. Vznik převážně přirozenou obnovou na ploše po větrném polomu (dříví většinou přiblíženo lanovkou). Prameniště jsou zde více eutrofní, částečně ovlivněná splachem živinami z louky a hnojiště u revíru. Jednotlivě výstavky SM a JD z původního porostu. Tlející dřevo, zlomy, vývraty. Velký význam pro zachování biodiverzity. Chladná inverzní poloha, 6. LVS									
558 D 4		1,76	1/A	SM	52	3	Ponechat samovolnému vývoji bez úmyslné i nahodilé těžby, přibližování a odvozu dřeva.		Samovolný vývoj od roku 2004.
				VR	10				
				OL	10				
				JD	10				
				JR	5				
				BK	5				
				BR	5				
				JIV	2				
				JS	1				

označení JPRL/dílčí plochy	část JPRL/dílčí plochy	výměra (ha)	číslo rámcové směrnice/ porostní typ	dřeviny	zastoupení dřevin (%)	stupeň přiroze -nosti	doporučený zásah	naléha vost	Poznámka (další charakteristika, významné druhy atd.)
Popis porostní skupiny: Úzký pruh velmi diferencované smrkové tyčoviny z přirozené obnovy s měkkými listnáči u lesní skládky. 6. LVS									
558 D 3		0,11	1/A	SM	90	4	Ponechat samovolnému vývoji bez úmyslné i nahodilé těžby, přibližování a odvozu dřeva.	-	Samovolný vývoj od roku 2025.
				JIV	10				
Popis porostní skupiny: Stanovištně převážně nevhodná smrčina s vtroušeným BK ve svahu. Po dlouhodobém nezasahování je porost růstově diferencovaný s velkým množstvím starých souší, zlomů a vývrátů. Zejména v jižní části ovlivněno vodou. SM je značně poškozen starým ohryzem kůry a následnou hnilobou - časté zlomy. Skupina je pomístně rozvolněná, ve světlinách se prosazují nárosty SM a JR, omezeně také starší podsadba BK. Význam pro zachování biodiverzity									
558 D 9		5,18	1/A	SM	100	4	Ponechat samovolnému vývoji bez úmyslné i nahodilé těžby, přibližování a odvozu dřeva.	-	Samovolný vývoj od roku 2025.
Popis porostní skupiny: Přirozený porost podmačené až rašelinné smrčiny v chladné inverzní poloze v mrazové kotlině. Provedena revitalizace hrazením starých odvodňovacích příkopů pomocí dřevěných hrázek. V důsledku klimatické změny (častější sucha a naopak přivalové deště, které erodují hrázky) i spadu dusíku i přesto částečně dochází k vysušování lokality a úbytku mokřadních druhů. Bohatě strukturováno, nepravidelný zápoj. V horní etáži vitální SM se znaky původního ekotypu s hrubou borkou. Mnoho starých souší, tlejícího dřeva, doupné stromy. Mimořádný význam pro zachování biologické rozmanitosti. Prioritní stanoviště EVL Beskydy a jádrové území PR									
558 D 17/2	2	7,62	1/A	BK	4	3	Ponechat samovolnému vývoji bez úmyslné i nahodilé těžby, přibližování a odvozu dřeva.	-	Samovolný vývoji od roku 2004.
				KL	2				
	JD			94					
	JD			1					
	17			SM	99				

Vysvětlivky:

JPRL - jednotka prostorového rozdělení lesa, **RS** - rámcová směrnice v textové části plánu péče, **SM** – smrk ztepilý, **JD** – jedle bělokorá, **BK** – buk lesní, **KL** – javor klen, **JR** – jeřáb ptačí, **JIV** – vrba jíva, **BR** – bříza obecná, **OL** – olše lepkavá, **JS** – jasan ztepilý, **VR** – vrby spec.

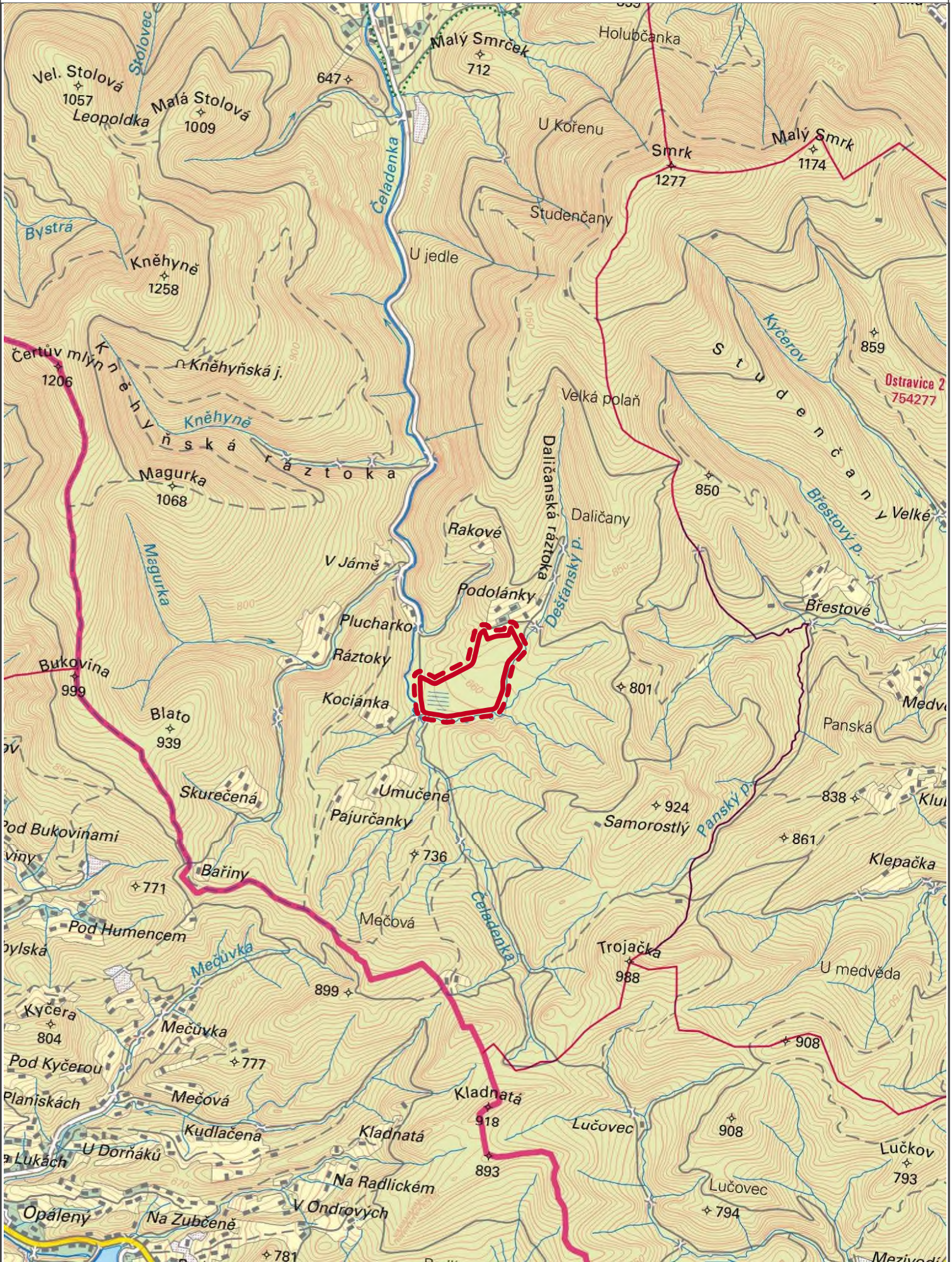
1) označení JPRL platné v období 2015–2024

2) plošný podíl dřevin dle LHP/LHO

3) stupeň přirozenosti podle následujícího členění: 1 – les původní, 2 – les přírodní, 3 – les přírodě blízký, 4 – les nově ponechaný samovolnému vývoji, 5 – les významný pro biodiverzitu, 6 – les produkční, 7 – les nepůvodní

4) stupeň naléhavosti jednotlivých zásahů, podle následujícího členění:

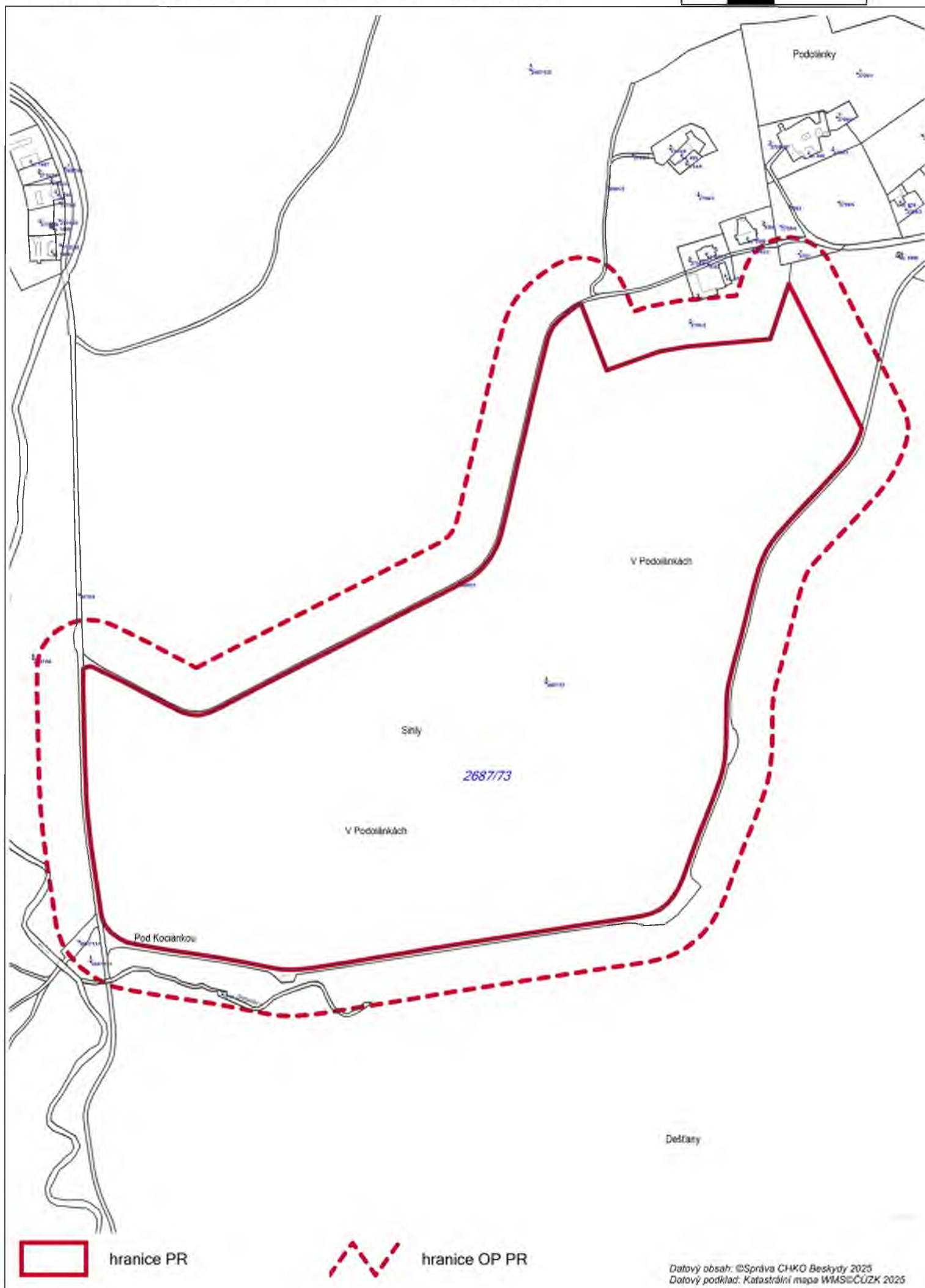
1. stupeň - zásah nutný (nelze odložit, je nutný pro zachování předmětu ochrany),
2. stupeň - zásah potřebný (jeho neprovedení neohrožuje existenci předmětu ochrany, zhorší však jeho kvalitu),
3. stupeň - zásah doporučený (odložitelný, jeho neprovedení v období platnosti plánu péče neohrožuje existenci ani kvalitu předmětu ochrany, jeho provedení však povede k jeho zlepšení).

hranice PR

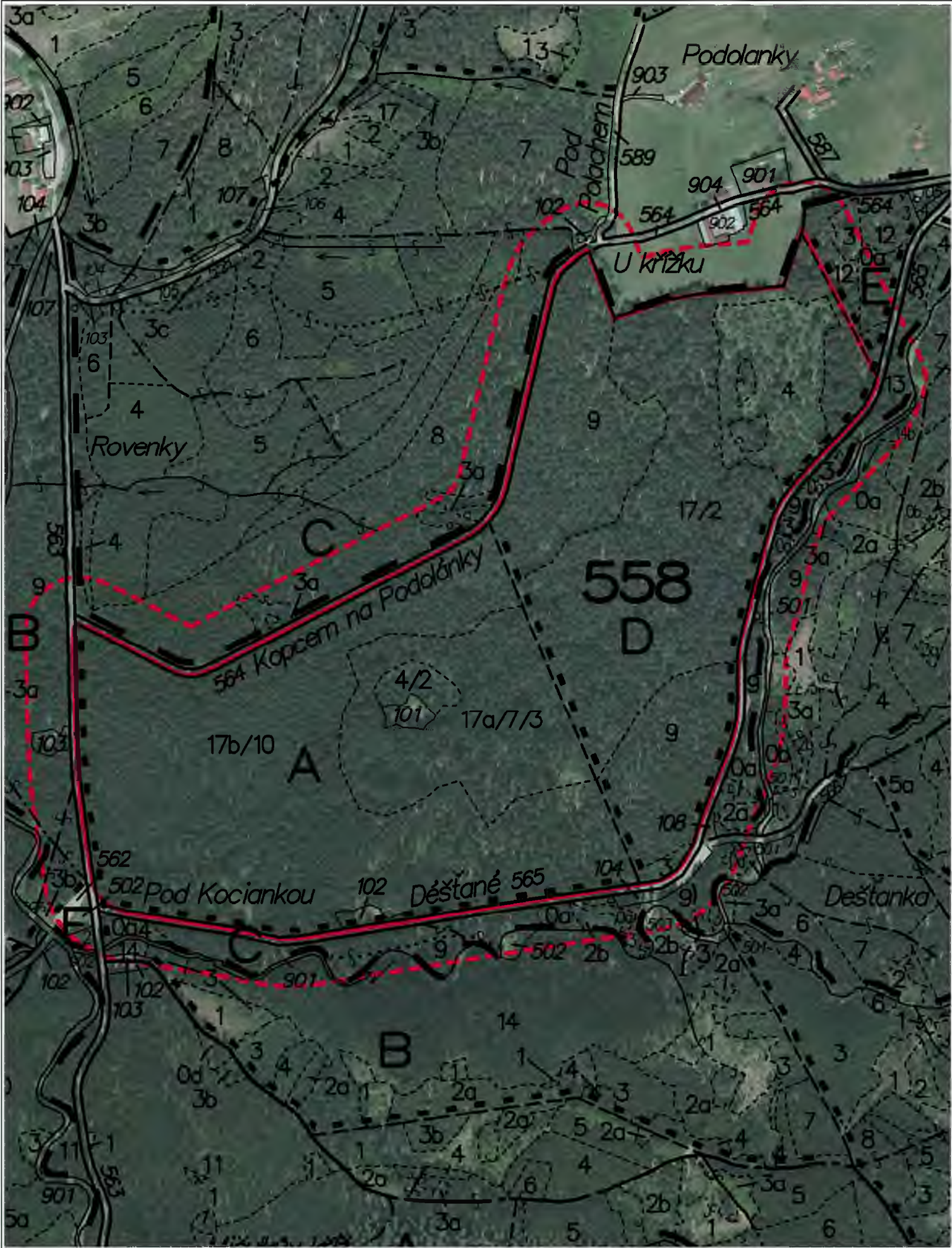
hranice OP PR

hranice PR

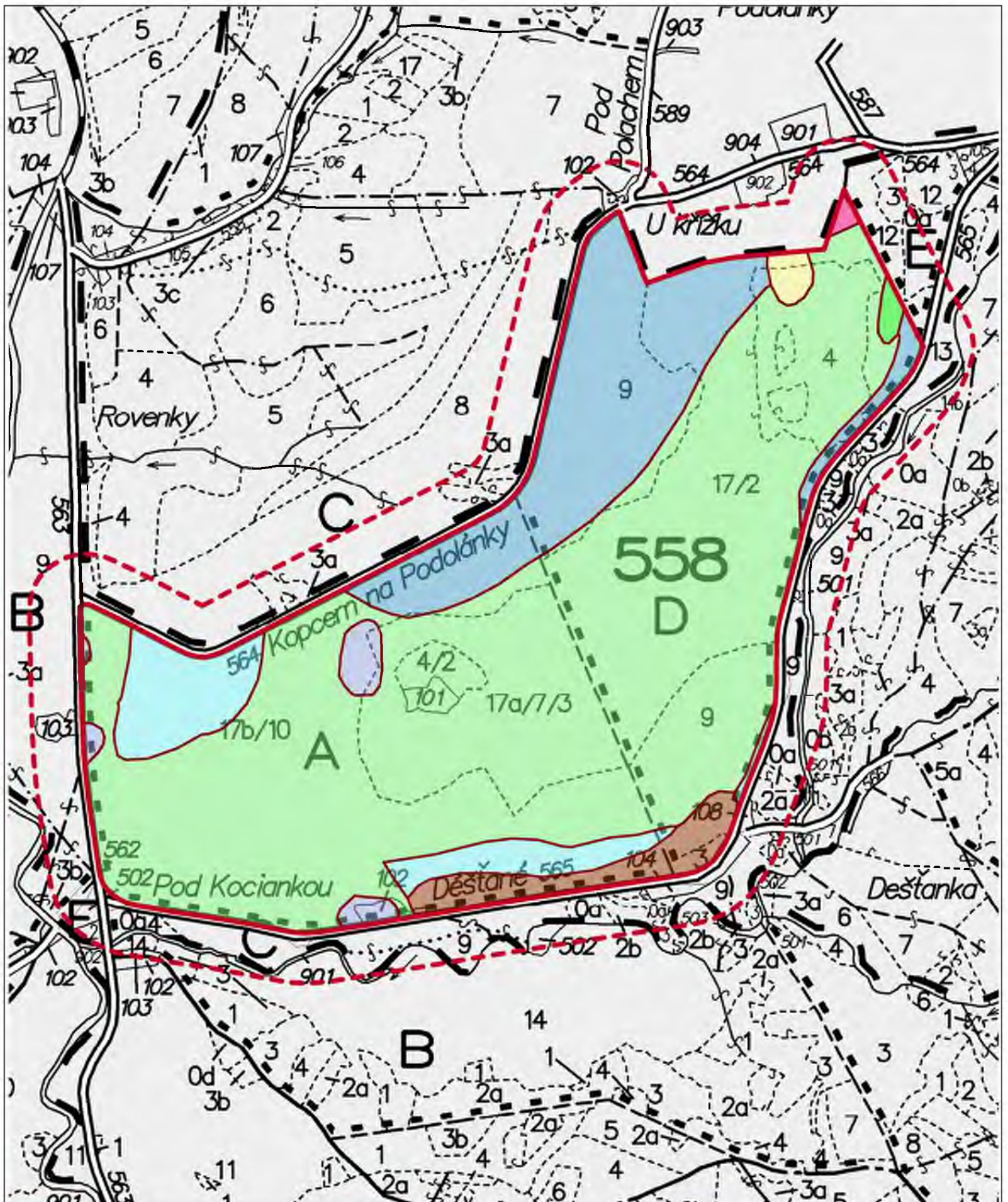
hranice OP PR

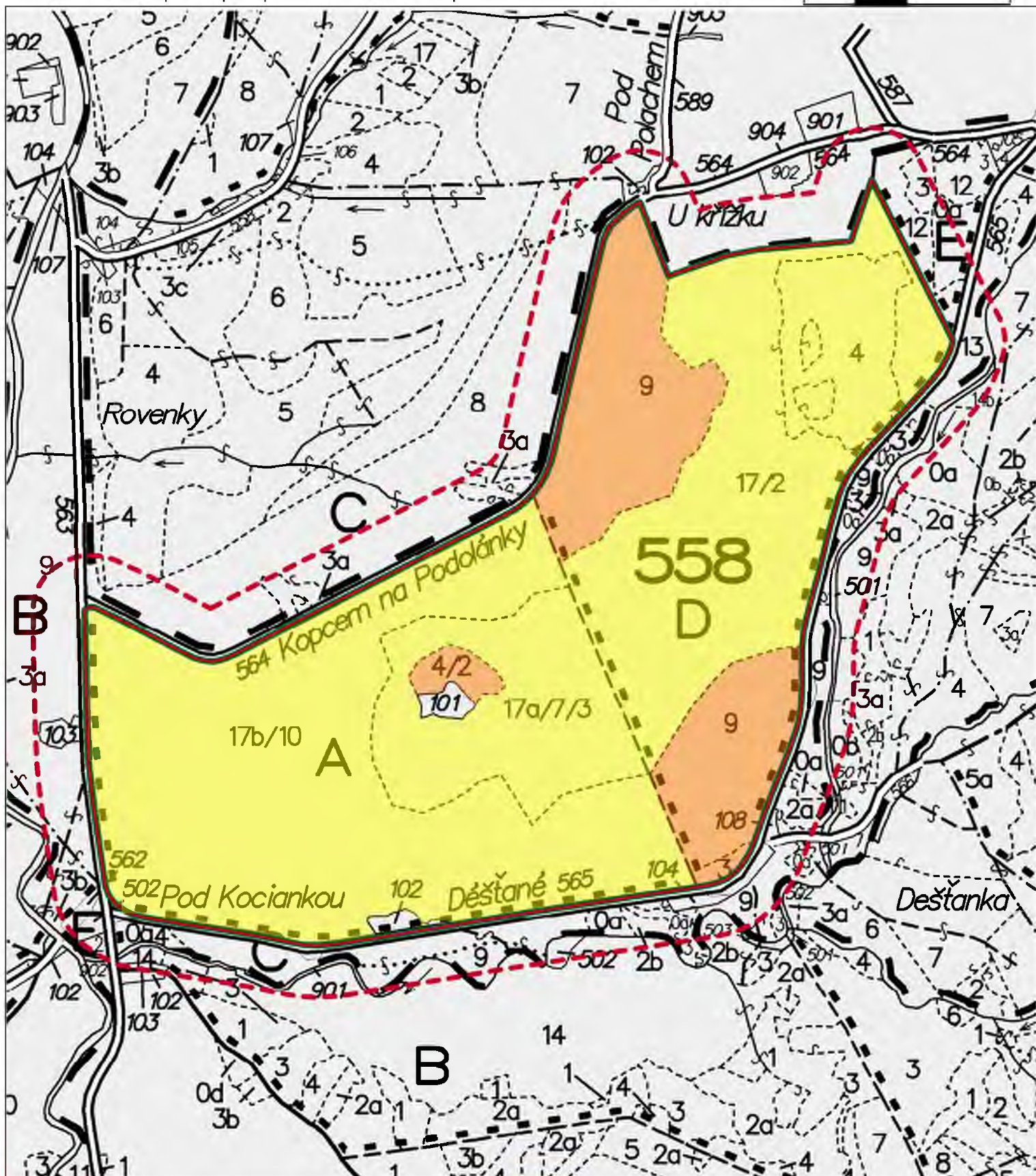
hranice PR

hranice OP PR

	hranice PR		50 - Oglejená svěží (buková) jedlina		6R - Svěží rašelinná smrčina
	hranice OP PR		5S - Svěží jedlová bučina		6S - Svěží smrková bučina
	5L - Montánní (jasano) olšový luh		6O - Oglejená svěží smrková jedlina		6V - Vlhká smrková bučina
	6P - Oglejená kyselá smrková jedlina				

Legenda přirozenosti

hranice PR

hranice OP PR

Porosty ponechané samovolnému vývoji

les původní(prales)

les přírodní

les přírodě blízký

les nově ponechaný samovolnému vývoji

les významný pro biodiverzitu

les produkční-stanovištně původní

les nepůvodní